

3

Zdrowie ważniejsze
niż zysk

7

Tu wszystko się
zaczęło

10

XX WZD
w Ząbkowicach Śl.

15

Urodziny kardynała
Gulbinowicza

Moje miasto Wadowice

Uchwała pt. „Godna praca” oraz dokument wyznaczający Związkowi kierunki działania na najbliższe lata, to dwa najważniejsze dokumenty XXII Krajowego Zjazdu Delegatów, który w dniach 9-10 października br. odbył się w Wadowicach.

Na tydzień przed 30. rocznicą rozpoczęcia pontyfikatu przez papieża Jana Pawła II zebrali się w jego rodzinnym mieście delegaci „Solidarności”. Rankiem 9 października ponad 300 delegatów wraz z gośćmi Zjazdu złożyło kwiaty pod pomnikiem Solidarności, a następnie przemaszerowało do Bazyliki Ofiarowania Najświętszej Marii Panny. W kościele, z którym związane jest dzieciństwo i młodość Karola Wojtyły, została odprawiona pod przewodnictwem Prymasa Józefa Glempa Msza św. – Samo miasto odsłania nam wspomnienie syna tej parafii. Tutaj zaczynał swoją drogę do poznania prawdy. Także każdy z nas ma swoje Wadowice, swoje miejsce, gdzie odkrywał świat, gdzie uczył się rozróżniać między dobrem i złem. Także solidarność można rozumieć jako dążenie do odnalezienia prawdy i dobra. Termin solidarność w dużej mierze dzięki Papieżowi przeniknął świat i osadził się w katolickiej nauce społecznej, zastępując nieokreślony termin braterstwo – mówił m.in. w homilii prymas. Po mszy miejscowy chór zaśpiewał znaną z pielgrzymek papieskich pieśń „Moje miasto Wadowice” i wielu delegatów nie kryło wzruszenia. Później delegaci przemaszerowali przez miasto na miejsce obrad – halę sportową miejscowego gimnazjum.

Pierwszy dzień

obrad zdominowało oczekiwanie, a później wystąpienie prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Z powodu mgły samolot przyleciał nieco później, ale już przed południem przy licznych brawach na salę wszedł Prezydent RP. Zapewnił delegatów, że spotkanie z nimi to nie jest zwykły, kolejny punkt programu wizyt, ale spotkanie szczególne, nie tylko ze względu na jego własną biografię (Lech Kaczyński był m.in. delegatem na I Zjeździe w 1981 r. oraz wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”), ale przede wszystkim ze względu na miejsce Związku w historii. Duży aplauz wśród zebranych wzbudziła deklaracja prezydenta o sprzeciwie wobec rządowych planów ograniczenia kilkuset tysiącom pracowników możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę. (Pełny tekst wystąpienia na str. 4).

Później była jeszcze możliwość zadawania pytań prezydentowi. O objęcie w przyszłym roku swoim patronatem nad uroczystościami, jakie Związek będzie organiza-

Moje miasto Wadowice

► **cd. ze str. 1**

zował w przyszłym roku prosił Jan Mosiński.

Szefowie sekretariatów branżowych (Stefan Kubowicz – Oświata, Maria Ochman – Służba Zdrowia) zwracali uwagę prezydentowi na problemy swych branż i zwracali się o pomoc w działaniach na rzecz pracowników. Członek Komisji Krajowej Jacek Smagowicz dziękował Lechowi Kaczyńskiemu za jego postawę w czasie sierpniowego konfliktu Rosji z Gruzją.

Po przerwie delegaci wysłuchali informacji przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność” Janusza Śniadka.

Dialog społeczny przeżywa kryzys

Jednym z powodów tego kryzysu jest brak woli kompromisu ze strony pracodawców i rządu, o czym świadczą na przykład negocjacje w sprawie emerytur pomostowych. Podstawowe postulaty NSZZ „S”, czyli niewygaszanie uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych i szczególnym charakterze, zostały odrzucone. Z pewnością sukcesem „S” w Komisji Trójstronnej było podwyższenie płacy minimalnej do 1276 zł brutto.

Dzięki działaniom wszystkich struktur NSZZ „S” w tym roku zanotowano wzrost liczby członków NSZZ „S”. Powstało 367 nowych organizacji związkowych skupiających 16 108 nowych członków związku. Dalsze działania związane z pomocą

pracownikom w zrzeszaniu się będą jednym z punktów XXII Krajowego Zjazdu Delegatów. Według różnych szacunków do związków zawodowych w naszym kraju należy 13 proc. pracowników. Polska należy do krajów, gdzie procent uzwiązkowienia jest jednym z najniższych w Unii Europejskiej. Taka sytuacja sprzyja m.in. wzrostowi rozwarstwienia płac, nieprzestrzeganiu prawa pracy przez pracodawców czy zatrudnieniu pracowników na podstawie innych form zatrudnienia niż umowa o pracę.

Dzień drugi

Rano delegaci mieli możliwość odwiedzenia domu, w którym dzieciństwo i wczesną młodość spędził Karol Wojtyła. Jest to miejsce wycieczek ludzi z całego świata. W środku znajduje się możliwie wiernie odtworzone mieszkanie rodziców przyszłego papieża oraz wydawnictwa, fotografie, szaty liturgiczne i wiele innych przedmiotów związanych z Janem Pawłem II. Niejako kontynuację wątku papieskiego stanowiło odtworzenie w sali obrad kilkunastominutowego filmu „Jeden drugiego brzemiona noście” mówiącego m.in. o inspiracji, jaką dla powstania „Solidarności” było przesłanie społeczne Jana Pawła II.

W trybie niemal ekspresowym przyjęto cztery uchwały ws. zmian w statucie. W uchwale nr 4 delegaci określili m.in., jakie podmioty i do jakiego poziomu może finansować Związek lub jego jednostka organizacyjna posiadająca osobowość prawną. Na KZD zmieniono tak-

że uchwałę nr 4 sprzed trzech lat dotyczącą zasad tworzenia i rejestracji branżowych jednostek organizacyjnych Związku.

Delegaci dyskutowali też kryteria zgłaszania osób do tytułu Zasłużonego dla NSZZ „Solidarność”. Zastanawiano się, czy do zgłoszenia do tego tytułu przez region nie powinno się pozyskać poparcia drugiego

regionu. W Wadowicach zdecydowano, że ten zaszczytny tytuł otrzymało trzydzieści osób, wśród nich znani wrocławscy adwokaci działający podziemnej „S”, Maria Ćwiklińska, Aranka Kiszyńska, Alina Lubczyńska i mecenas Henryk Rossa oraz związany z Regionem Dolny Śląsk, związkowiec z Belgii Tadeusz Oruba. Pośmiertnie tytuł Zasłużonego dla NSZZ „Solidarność” nadano mecenasowi Stanisławowi Afendzie.

Głęboki namysł nad projektem uchwały pt. „Godna praca fundamentem rozwoju Polski” podjęli delegaci po przedstawieniu jej przez sekretarza

prezydium KK Jacka Rybickiego, który apelował o jej porządną realizację. Ewa Tomaszewska dziękowała członkom komisji programowej za pracę nad tym dokumentem. Zmianę niektórych sformułowań w dokumencie zaproponowała m.in. Małgorzata Calińska. Przewodnicząca „S” w Whirlpool Wrocław zwróciła uwagę, że dokument zawiera sformułowania, które wymagają doprecyzowania, bo stwierdzenie „należy zrobić wszystko” znaczy tyle, co nic. Zgodzili się z tym pozostali delegaci. „Należy doprowadzić do takiego wzrostu płac,

Warto zaznaczyć, że stworzenie zaplecza badawczego jak i profesjonalnej bazy danych Związku stanowi realizację uchwał XX WZD dolnośląskiej „S”. Wprawdzie nie określono, gdzie mieściłaby się siedziba takiego ośrodka naukowego Związku, ale to już jest zadanie dla reprezentujących Region Dolny Śląsk członków KK.

Wśród stanowisk przyjętych przez Zjazd warto wspomnieć stanowiska w sprawie oświaty i służby zdrowia. Branże szczególnie dotknięte działaniami rządu Donalda Tuska. Podobnie jak pracownicy Polskiego Radia oraz

aby Polska pod tym względem, jak i pod względem rozwoju gospodarczego dorównała średniej w Unii Europejskiej.” zapisano ostatecznie w uchwale.

Milion związkowców

Innym, nie mniej ważnym, dokumentem była uchwała wyznaczająca zadania dla Związku na najbliższe lata. „Tylko silny Związek jest w stanie prowadzić, a jeśli trzeba – wymusić – rzeczywisty dialog społeczny, konieczny dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego całego kraju” – napisali m.in. delegaci w uchwale. Stąd postulat zwiększenia w najbliższym czasie liczebności Związku do miliona osób. Warunkami koniecznymi do powodzenia tego projektu są: - większe zaangażowanie w tworzenie nowych organizacji oraz zwiększanie liczebności w już istniejących,

- ♦ stworzenie zaplecza badawczo-eksperymentalnego, które w szybki i rzetelny sposób potrafiłoby diagnozować istotne problemy,
- ♦ rozwój informacji wewnętrznej (przede wszystkim Internet) oraz działania na rzecz dotarcia z ważnymi dla Związku informacjami do społeczeństwa, a także prowadzenie kampanii społecznych,
- ♦ utworzenie centralnego rejestru organizacji zakładowych i międzyzakładowych oraz członków Związku.

TVP, o których los po planowanych przez rząd przekształceniach mediów publicznych pytali w stanowisku działacze „S” zebrani w Wadowicach. Wsparli też IPN, podkreślając wybitną rolę tego ośrodka naukowego w wyjaśnianiu kart historii Polski.

Kadencyjność

Gorąca dyskusja na zakończenie obrad odbyła się nad projektem uchwały w sprawie rozpoczęcia dyskusji na temat kadencyjności sprawowania władzy w Związku. Pomysłodawca projektu Tomasz Wójcik wraz z kilkudziesięcioma delegatami, którzy poparli ten projekt przekonywali, że jest to próba wyjścia naprzeciw problemom, które wkrótce mogą poważnie osłabić Związek. Większość delegatów skrytykowała ten projekt, uznając, że jest to droga do likwidacji Związku, wobec braku w wielu organizacjach chętnych do pełnienia funkcji przewodniczącego. Tomasz Wójcik wyraził przekonanie, że źle się dzieje w Związku, skoro jest taki ostry sprzeciw wobec samej dyskusji na ten temat.

W piątkowe popołudnie w mieście, gdzie „wszystko się zaczęło” delegaci serdecznie podziękowali władzom miasta i organizatorom Zjazdu z małopolskiej „Solidarności”.

MARCIN RACZKOWSKI

Urszula Kaldowska, Ewa Jakimowicz, Hanna Trochimczuk-Fidut

Zdrowie ważniejsze niż zysk

Rząd nie słucha społeczeństwa i pcha służbę zdrowia, gdzieś do Trzeciego Świata – krytykowała ustawy o komercjalizacji służby zdrowia Hanna Trochimczuk – Fidut, przewodnicząca Regionalnego Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Minister zdrowia Ewa Kopacz mówi, aby uszczelnić system, ale przekształcenie szpitali w spółki prawa handlowego tego nie ułatwi. Ponadto komercjalizacja opieki zdrowotnej stwarza istotne zagrożenie nie tylko dla pracowników szpitali, ale przede wszystkim dla potencjalnych pacjentów. – Nie ludźmy się, publiczna służba zdrowia pracuje non profit, a nie jak komercyjna dla zysku. Gdzie

w tym wszystkim znajdzie się pacjent, gdy np. szpital będzie zadłużony, a bank uzna, że lepiej szpital zlikwidować i na jego gruncie postawić np. galerie handlową – pytała dziennikarzy.

Związkowcy popierają prezydencki pomysł przeprowadzenia referendum w sprawie komercjalizacji służby zdrowia. Zastrzegają jednak, że przed tym powinna być przeprowadzona rzetelna akcja informacyjna o tym co czekać będzie pacjentów.

– „Solidarność” chce reformy służby zdrowia, ale takiej, na której nie straciliby pacjenci i pracownicy – zapewniają przedstawiciele RSOZ.

MR

Uhonorowani

Odznaczeni związkowcy

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

Leszek Długosz i Paweł Knap, dwaj działacze dolnośląskiej „S” otrzymali 30. września br. z rąk wojewody wrocławskiego Rafała Jurkowiaka odznaczenia za swoją działalność w podziemnej „Solidarności” w okresie stanu wojennego. – Cieszę się, że mogę uhonorować ludzi, którzy przyczynili się do tego, że Polska jest wolnym krajem – powiedział m.in. wojewoda.

Leszek Długosz, który decyzją Prezydenta RP otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi jest przewodniczącym „S” w Polskim Radiu Wrocław, a Paweł Knap (Złoty Krzyż Zasługi) w Fabryce Automatów Tokarskich

Będzie referendum

W związku z pismem Komisji Krajowej w sprawie funkcjonowania w powiecie Brzeskim dwóch Regionów (część organizacji NSZZ „Solidarność” zarejestrowanych jest w Regionie Dolny Śląsk a część w Regionie Śląsk Opolski), prezydium ZR podjęło działania mające na celu zmianę niezgodnego z prawem wewnątrzwzwiązkowym stanu. W listopadzie przedstawiciele obu Regionów spotkają się z komisjami zakładowymi, które w referendum zdecydują o przynależności do jednego z regionów. W Brzegu 14 września delegacja prezydium ZR wzięła udział w uroczystości odsłonięcia pomnika Jana Pawła II.

Sekretarz ZR Maria Zapart w ramach informacji z prac prezydium ZR przedstawiła sytuację organizacji związkowej NSZZ „Solidarność” w WABCO, w której w wyniku wyborów uzupełniających zostały wybrane władze organizacji.

W dniu 7 października delegacja z naszego regionu uczestniczyła w zorganizowanej w Paryżu przez EKZZ manifestacji w ramach obchodów światowego dnia godnej pracy pod hasłem „Godna praca – godne życie”. W manifestacji brał udział Marek Olszewski przewodniczący KZ z Faurecia Wałbrzych.

W ostatnim tygodniu przed siedzibami Citibanku zorganizowane zostały pikety w ramach ogólnopolskiej akcji zwrócenia uwagi na warunki pracy i niskie zarobki pracowników ochrony – poinformował zastępcę przewodniczącego ZR Kazimierz Kimso.

Zarząd Regionu zapoznał się z przygotowaną na XX Walne Zebranie Delegatów Regionu, prezentacją dotyczącą ściegłości składki związkowej w 2008 r. Z powodu braku czasu prezentacja nie została przedstawiona na Walnym Zebraniu. W prezentacji zostały pokazane organizacje, które uchylają się od płacenia składek związkowych w ogóle lub nie robią tego systematycznie, a także te, które wprowadzają odprowadzając składki, ale ich wysokość budzi wątpliwości co do prawidłowości ich naliczenia. Problem ten dotyczy niezbyt dużej liczby organizacji. Prezentacja wywołała dyskusję. Zarząd zastanawiał się nad poprawieniem tego stanu rzeczy. Członkowie ZR postanowili zwrócić się do tych organizacji o wyjaśnienie przyczyn nie

Marek Olszewski, Radosław Mechliński i Kazimierz Kimso

wywiązywania się z obowiązku wynikającego z uchwały finansowej i po uzyskaniu informacji zwrotnej szczegółowo przeanalizować każdy przypadek na listopadowym posiedzeniu.

Sytuacja zwolnionych członków Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Faurecia Wałbrzych była przedmiotem dalszej części obrad Zarządu Regionu. W posiedzeniu brał udział jej przewodniczący – Marek Olszewski. Zarząd Regionu, jako dysponent, Regionalnego Funduszu Pomocy dla Członków NSZZ „Solidarność” Szykanowanych za Działalność Związkową wyraził zgodę na udzielenie zwolnionym działaczom dalszej pomocy ze środków funduszu. Jednocześnie Zarząd Regionu zobowiązał Radę Funduszu do przedstawienia po dwóch miesiącach wniosków w tym przedmiocie. Radosław Mechliński – zastępca przewodniczącego ZR poinformował o zbieraniu materiałów z innych zakładów Faurecia w Polsce na temat naruszania w nich wolności związkowych i szykanowania działaczy za działalność związkową celem przygotowania wystąpienia do innych organizacji o wsparcie naszych działań m. in. do MOP.

Zarząd Regionu podjął dyskusję nad zgłoszonymi, lecz nie rozpatrzonymi przez XX Walne Zebranie Delegatów z powodu braku kworum, projektami uchwał i stanowisk. Projekt stanowiska ws. sytuacji pracowników oświaty został wycofany przez wnioskodawcę z uwagi na przyjęcie przez Krajowy Zjazd Delegatów obszernego stanowiska w tej sprawie. Podniesiony w projekcie uchwały problem opieszałości sądów i prokuratury w sprawach o utrudnianie działalności związkowej i dyskryminowania działaczy związkowych oraz konieczność skutecznego przeciwstawienia się temu zjawisku wy-

wołały dyskusję. Zarząd uznał, że jest to ważna sprawa i po zebraniu informacji na ten temat na listopadowym posiedzeniu wrócimy do dyskusji celem wypracowania kompleksowych rozwiązań. W kwestii projektu uchwały dotyczącego nowelizacji ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych przewodniczący ZR Janusz Łaznowski zobowiązał się do złożenia tej propozycji na Komisji Trójstronnej.

Zarządu Regionu ustalił na dzień 27.10. br. termin składania przez członków ZR pisemnych propozycji zapisów do Regulaminu Regionalnego Funduszu Eksperskiego oraz propozycji zapisów do założeń do budżetu Regionu na 2009 rok.

MARIA ZAPART – SEKRETARZ ZARZĄDU
REGIONU DOLNY ŚLĄSK
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Tytuł pochodzi od redakcji

DOLNOŚLĄSKA
SOLIDARNOŚĆ

Od 1991 r. do 2000 r. „Co Tydzień »S«”

Redagują:

Marcin Raczkowski
(redaktor naczelny),
Paweł Chabiński

Skład komputerowy:
Sławomir Kowalik

Adres:

53-661 Wrocław, pl. Solidarności 1/3/5
I piętro, pok. 117
tel. 071 78 10 157;
fax: 071 355 15 65

e-mail:

redakcja.wroc@solidarnosc.org.pl

Wydawca: Region Dolny Śląsk
NSZZ „Solidarność”

Druk: NORPOL-PRESS

Nakład: 7600 egz.

Numer zamknięto:
22.10.2008 r.

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania tekstów.

W dniu 10 listopada br. wszystkie biura dolnośląskiej „Solidarności” będą nieczynne.

strona internetowa Zarządu Regionu „S” D. Ślask:
www.solidarnosc.wroc.pl

Wspólnota wartości, kultury i historii

Przemówienie Prezydenta Lecha Kaczyńskiego
na XXII Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” w Wadowicach

Janie kryję, że ile razy zabieram głos na kolejnych zjazdach, tyle razy ogarnia mnie pewne wzruszenie. Świat „S” był przez najważniejsze lata mojego życia, moim światem. W Wolnych Związkach Zawodowych zaczynałem swoją społeczną działalność. Byłem w sierpniu w Stoczni Gdańskiej. Pisałem część porozumienia. Byłem delegatem na pierwszy Zjazd „Solidarność”. Byłem jednym z wiceprzewodniczących „Solidarność”. To nie są dla mnie spotkania normalne, to są spotkania szczególne. Szczególne ze względu na historię naszej ojczyzny i historię Europy. Musimy wszyscy o tym pamiętać, bo jeśli my nie będziemy o tym pamiętali, to inni nie będą o tym pamiętać tym bardziej. To nie dzień, w którym obalono berliński mur, był dniem końca komunizmu, to dzień, w którym „S” odniosła ponownie wielki sukces, a to było wcześniej. A to było 4 czerwca i 12 września 1989 r. Pamiętamy o tym! Ten Zjazd obraduje w miejscu niezwykłym. W miejscu, w którym mieszkał największy z Polaków, ale przede wszystkim jeden z największych papieży, głowa powszechnego Kościoła. Człowiek, który odegrał olbrzymią rolę w historii nie tylko naszego narodu. Przesłanie Kościoła katolickiego jest przede wszystkim przesłaniem uniwersalnym, które przekracza granice narodu. My Polki i Polacy jesteśmy niezmiernie dumni ze swojego Papieża. Ale musimy pamiętać, że w pierwszym rządzie odegrał olbrzymią rolę w historii Kościoła. Wychował się w tym mieście i stąd Wasza decyzja, aby w roku papieskim odbył się tutaj zjazd „Solidarność”. „Solidarność” jako Związku, „Solidarność” przez duże „S”. Ale nazwa „S”, nazwa nadana temu związkowi 17 września 1980 r. wtedy, gdy powstał je-

den związek zawodowy „Solidarność”. Ta „S”, która istnieje do dziś. Ta nazwa, ma też inne znaczenie. To jedna z największych wartości – solidarność, wolność, sprawiedliwość. To tak zwane wartości podstawowe. Godność, związane przeciw z solidarnością. Solidarność przez małe s występuje przeciw w różnych postaciach. Jest ściśle związana ze wspólnotą. Uczy o niej Jan Paweł II w encyklice *Laborem exercens*. Niewątpliwie „S” była jedną z inspiracji. Ojciec św. działał ponad historią, ponieważ Kościół ma dwie postaci, w tym tą nadprzyrodzoną. Ale Ojciec św. działał również w historii. Z tego względu „S” jako związek zawodowy odegrała w jego życiu istotną rolę, w jego działalności, w historii. „S” przez małe s to

wartość związana z pracą.

Choć oczywiście nie tylko. Podkreślał wartość pracy, której nie da się zrozumieć właśnie bez solidarności. Solidarności, która jest po-

trzebna w skali globalnej w różnych aspektach. W walce z najgroźniejszymi zjawiskami, takimi jak głód, przemoc, ale także związanej z podobnymi standardami pracy. Ona jest potrzebna ponieważ w przeciwnym razie, ci którzy działają z całkowitą bezwzględnością, ci którzy nie traktują pracownika jak podmiot, jak stronę umowy, tylko jak przedmiot, będą mieli niewyobrażalną przewagę nad tymi, którzy stosują standardy pracy. Walka o globalizację standardów jest zadaniem rządów, ale też jest wielkim zadaniem międzynarodowych organizacji związkowych. Mam nadzieję i chciałbym ją tutaj wyrazić, że „S” będzie jej inicjatorem. Tego Wam życzę. Szanowni delegaci, mówiłem o uniwersalnej roli nauki papieskiej, uniwersalnej roli „S”, tej przez małe „S”. Ale my żyjemy w naszej ojczyźnie. Dzisiaj jest częścią wspólnoty europejskiej, wchodzi w skład NATO. Ale czy to oznacza, że nie mamy własnych problemów? Że naród rozumiany nie w sposób nacjonalistyczny, nie plemienny. Naród jest wspólnotą wartości, kultury i historii i o takim narodzie dziś mówię. Taki naród tak rozumiany, jest

wspólnotą tak naturalną, jak rodzina, o której tyle mówił w swojej nauce JP II i o ten naród musimy zadbać. Ten naród to naród polski, a jego krajem jest Polska. Polska, która jest tak samo jedna, jak jedna jest „Solidarność”. Wkrótce obchodzić będziemy 90-lecie niepodległości. Jako prezydent, chciałem to hasło jednej Polski, jednej-jedyniej potraktować jako główne hasło 90-lecia. Tych 28 lat temu, nie z mocy żadnego spisku, ale z woli narodu, z woli pracowników powstał ten olbrzymi ruch, jeden z największych tego rodzaju ruchów w historii, jeśli nie największy, to miał dwa przesłania podstawowe. Jedno narodowe, bo byliśmy wtedy w sytuacji opresyjnej. Polska jako państwo istniała, ale nie było to państwo wolne. Było to państwo o narzuconym przez obcych ustroju, państwo, w którym nie było wolności, państwo, które istniało, ale nie mogło prowadzić własnej polityki. Jeżeli Polacy w roku 1980 tak masowo się zbuntowali, tu jeszcze raz muszę wrócić do Ojca św. i jego pielgrzymki z 1979 r., odegrała bowiem niewątpliwie ogromną rolę, to zbuntowali się przeciwko temu, że nie byli podmiotami w stosunkach pracy i nie byli podmiotami jako Polacy.

Solidarność ma dwa podstawowe wymiary

narodowy i społeczny. Narodowy, bo w moim rozumieniu synonim przesłania patriotycznego. Nacjonalizm jest złem, patriotyzm jest dobrem. Nam w Polsce potrzebna jest nowa forma, niejako odnowienie patriotyzmu. Jest go za mało, musi być go więcej. Wróćmy jednak do przesłania społecznego. Gdy dwa lata temu zostałem prezydentem, wołał większość narodu, większość tej, która wzięła udział w wyborach. Wygrałem między innymi dlatego, ponieważ jasno opowiedziałem się za Rzeczpospolitą solidarną. Taką formą organizacji społeczeństwa, w której korzyści z naszej wolności, z naszego rozwoju, są korzyściami dzielonymi, jeżeli niezupełnie równo, bo w gospodarce rynkowej nie zawsze jest to możliwe, to w każdym razie wszyscy odnoszą korzyści. Rzeczpospolita solidarna to przeciwieństwo czasami nazywanej liberalną, ale lepiej nazwać ją prościej i bardziej prawdziwie Rzeczpospolitą dla bogatych. Takiej Rzeczpospolitej chciałem się przeciwstawić i myślę, że dlatego zwyciężyłem. Bowiem

większość Polaków we własnym dobrze pojętym interesie jej nie chce. Jej nie chciała i nie chce w dalszym ciągu. Dlaczego? Dlatego, że jest ona wbrew ich interesom, bo ich interesem jest to, co jest ich świętym prawem, aby z owoców wzrostu, z tego, że nasz kraj jest coraz zamożniejszy, chociaż daleko mu do zamożności, korzystać. Dzisiaj sytuacja jest inna. Rozwarstwienie społeczne, począwszy od roku 1992 po rok 2006, wzrosło dwukrotnie, czyli różnica między dochodami tych, którzy zarabiają najmniej a tymi, którzy zarabiają najwięcej. W Polsce płaca przeciętna rośnie, cieszymy się z tego, ale 60 kilka procent pracowników zarabia poniżej średniej krajowej. I z tego cieszyć się nie należy. To nasza porażka, a nie sukces. Trzeba ten stan rzeczy zmieniać i w tym rolę związków zawodowych, a „S” powinna być jak największa.

Czy obecne plany związane z ustawodawstwem idą właśnie w tym kierunku? Muszę powiedzieć z przykrością, że nie. I dzieje się to w różnych sprawach. Musiałem skorzystać z prawa weta w sprawie tzw. ustawy kominowej, chociaż miała ona również aspekty pozytywne, trzeba to powiedzieć, ale przeważały negatywne, ponieważ istota tej ustawy, istota związana z poziomem płac, polegała na tym, że ta sama suma pieniędzy miała być dzielona inaczej. Ja mogę zrozumieć, że poziom płac w sektorze państwowym powoduje trudności z pozyskaniem najlepiej wykwalifikowanych ludzi. Ale jeżeli te płace powinny być wyższe, to nie kosztem zwykłych pracowników.

Ale dzisiaj są także inne sprawy. Na pierwszym miejscu wymieniałbym plan zasadniczych zmian w służbie zdrowia. Nieuchronnie może doprowadzić do prywatyzacji, czy likwidacji jednostek służby zdrowia. Ta prywatyzacja, czy komercjalizacja w pierwszej kolejności, ale już bez gwarancji, że samorząd czy rząd ma mieć tam 51 proc. udziałów, chciałem na to zwrócić szczególną uwagę, obejmuje nie tylko szpitale. Obejmuje także, mówię to z największym zdumieniem, stacje krwiodawstwa czy stacje sanitarno-epidemiologiczne. Komercjalizacja krwi, handel krwią, nie wiem, czy Państwo zgadzają się z moimi odczuciami, ale to rzecz wręcz obrzydliwa. Ochrona sanitarno-epidemiologiczna to rola państwa od wieków, dzisiaj ma być przekazana do spółek, prywatyzowana? To przecież absurd. Nasza służba zdrowia wymaga naprawy, ale nie może być tak, że jednostki, które się tym zajmują, czy to

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

szpitale, czy otwarta służba zdrowia, działają na zasadach związanych z zyskiem. Choćby dlatego, że jedne procedury medyczne są opłacalne, a inne nie, nigdy nie przynoszą zysku. Jeżeli przyjrzymy się dzisiejszej służbie zdrowia, to przecież szpitale prywatne funkcjonują. Często ludzie zamożni oraz średnio zamożni wysiłkiem całej, często szeroko pojętej, rodziny kierują tam swoich bliskich. Wszystko jest pięknie, są skórzane fotele, są pojedyncze sale, tylko jak dochodzi do komplikacji, świetnie to wiem jako były prezydent Warszawy, to trzeba biec do publicznego szpitala.

Służba zdrowia nie może być przedmiotem rynkowej gry

– mówię o publicznej służbie zdrowia. Nie może być – chyba że Polki i Polacy powiedzą co innego. Chciałbym referendum – powiedziałem o tym przed dwoma czy trzema dniami. Chciałbym, ponieważ sprawa dotyczy 95 proc. obywateli. Dlaczego mówię 95? No bo powiedzmy, najbogatsze 5 proc. da sobie radę. 95 proc. ze względu na siebie lub swoich bliskich, bo są przecież ludzie o świetnym zdrowiu, sami nie muszą korzystać ze służby zdrowia, jest tym zainteresowani. Jeżeli nasza konstytucja przewiduje instytucję referendum, to ja się pytam, dla jakich spraw, jeżeli nie ta? Twierdzenie, że to jedynie prosta komercjalizacja jest twierdzeniem dla naiwnych. Jeżeli, z wyjątkiem niektórych przepisów, podporządkowujemy działania jednostek służby zdrowia kodeksowi spółek handlowych, to tam podstawową zasadą jest zysk. Czy to jest przy spółkach handlowych rzecz normalna? Tak, normalna! Tylko, że zdrowie to nie rynek, przynajmniej, jeśli chodzi o służbę publiczną. Mam wątpliwości dotyczące także innej, niezwykle istotnej dziedziny – tzw. dokończenia reformy systemu emerytalno-rentowego. To jest kilka spraw, ale przede wszystkim chciałbym zwrócić uwagę na tak zwane emerytury, które są dzisiaj potocznie zwane pomostowymi, a według ustaleń mają być tak nazwane oficjalnie. Ta ustawa odbiera setkom tysięcy ludzi prawo do wcześniejszych emerytur, ogranicza je w sposób zasadniczy, ogranicza je też na przyszłość, chociaż z dość długim okresem wyczekiwania, to jest ustawa, która w realnej naszej sytuacji nie może w przyszłym roku wejść w życie.

Zrobię wszystko, żeby nie weszła!

Są też, plany innych zmian. Podobno są potrzebne firmy,

które będą wyliczały emerytury z drugiego filaru, przekazywały dane do ZUS-u, mówię w pewnym uproszczeniu, żeby ZUS mógł wypłacić jedno świadczenie, czy dwa, ale w postaci jednej wypłaty. Rozwiązania, które są przygotowywane służą temu, żeby dzisiejsze firmy ubezpieczeniowe mogły utworzyć odpowiednie zakłady. Wziąwszy realia, będzie ich kilka, nie będzie konkurencji. To jest również przeciwko interesom pracowników. Szanowne koleżanki i koledzy! Jedną z podstawowych form społecznej solidarności, jeżeli rozumieć ją konkretnie, jest sprawa rent. Renty, ja mówię o tych rentach, które są uczciwie wypłacane, bo tu rzeczywiście dochodzi do nadużyć, są dla ludzi, którym w życiu z powodów przypadkowych (albo i nie) się nie udało. Nie udało się, są niezdolni do pracy wcześniej niż normalnie, ulegli wypadkowi, mają słabe zdrowie, dotknęło ich jakieś nieszczęście.

Te renty nie mogą mieć wymiaru symbolicznego.

One są szczególnym przejawem solidarności. Mogę powiedzieć, że nie wolno tego świadczenia nadużywać, choć to się zdarza. Czasami jest to ucieczka przed odpowiedzialnością za samego siebie. Takie praktyki były znane w Polsce przed wojną i na całym świecie. Starano się je ograniczać, chociaż stanu idealnego nigdy tutaj nie osiągniemy. Ale plan świadczeń, które będą wynosiły sumę znacznie poniżej wszelkiego socjalnego minimum, należy uznać za groźny, wyjątkowo groźny. Są inne problemy związane z tym. Inne w praktyce będą prawa kobiet i mężczyzn. Oczywiście gorsze kobiet niż mężczyzn. To też istotna społecznie sprawa, którą też trzeba spróbować rozwiązać. W sposób nieco odmienny od obecnego. Mogę powiedzieć, że to wszystko, o czym mówiłem to są konkretne wymiary solidarności, rozumiane jako system instytucji, które solidarności społecznej służą. To instytucje dzisiaj są wysoce niedoskonałe. A są tacy, którzy chcą tę niedoskonałość pogłębić. Przecistawmy się temu wspólnie. To, źle służy naszemu rozwojowi. Polska dzisiaj, choć w tym roku nieco wolniej niż w okresie poprzednich rządów 2005-2007, się rozwija. To dobrze, to bardzo dobrze. Ale podstawowym mechanizmem napędzającym rozwój jest popyt wewnętrzny. Jeżeli on się będzie ograniczać, to pole do rozwoju również będzie się ograniczać. Dlaczego? Bo drugi mechanizm rozwoju – coraz więk-

szy eksport nie ma dzisiaj fantazyjnych perspektyw.

Jest wielki światowy kryzys finansowy. Nie wiem jeszcze, czy świat potrafi nad nim zapanować, czy nie. Miejmy nadzieję, i chciałbym ją tutaj wyrazić, że zapanuje. Ale żeby zapanować musi zmienić sposoby myślenia. Sposoby myślenia, które dominują od dwóch i więcej dekad. Okazało się, że nie tylko państwo, według tego sposobu myślenia, z natury złe, ale także korporacje rządzone przez menadżerów opłacanych milionami dolarów rocznie, banki, z szefami równie wysoko opłacanymi, potrafią popełniać równie zasadnicze błędy. Tak, bo błąd wynika z ludzkiej natury, z ludzką niedoskonałości a nie z tego, czy dana osoba działa w anonimowej korporacji, czy w państwie, które jednak poddaje się pewnej społecznej kontroli, oczywiście niedoskonałej. Rynek jest potrzebny. Żadna gospodarka na świecie, inna niż rynkowa, nie okazała się skuteczna. Ale rynek, jeżeli ktoś go chce doprowadzić do postaci czystej, zawodzi. I mieliśmy właśnie przed chwilą tego przykład. Jeżeli pewien system myślenia zostanie złamany, to my wszyscy w Europie i na całym świecie zwyciężymy. Jeżeli nie, to obawiam się porażki, choć głęboko wierzę w zwycięstwo. Między innymi dlatego, że na świecie ciągle istnieje potężny ruch związkowy, że na świecie ciągle funkcjonuje myśl, która jest przeciwna skrajnemu liberalizmowi, że wartość solidarności w skali międzynarodowej, w skali narodowej, w skali mniejszych wspólnot w tym wspólnoty rodzinnej, w dalszym ciągu jest wysoka. Szczególnie w naszym kraju. Dlatego wierzę, że czeka nas dobra przyszłość. Ale ta dobra przyszłość powinna być odczuwana przez miążdzącą większość Polaków. Dlaczego mówię nie wszystkich? Bo są tacy, którzy nie chcą z tego korzystać. To sprawa ich własnego wyboru. Ale jeżeli ktoś uczciwie pracuje, gdy kogoś dotknęło nieszczęście i dlatego nie może pracować – ci wszyscy powinni korzystać. Powinni korzystać dziś i w przyszłości. I właśnie taki system w latach 50. i 60. częściowo jeszcze w 70. dał światu olbrzymi rozwój. Pamiętajmy o tym. Panie przewodniczący, szanowne koleżanki, koledzy, na koniec chciałem jeszcze powiedzieć, że na tej sali, sali, na której odbywa się Zjazd „Solidarności”, czuję się bardzo dobrze. Myślę, że do końca życia tak się czuć będę. Dziękuję wam serdecznie za zaproszenie.

Zapis z nagrania.

Tytuł pochodzi od redakcji.

UCHWAŁA NR 6

ws. zmian w uchwale nr 4 XIX KZD dot. zasad tworzenia i rejestracji branżowych jednostek organizacyjnych Związku

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wprowadza następujące zmiany w uchwale nr 4 XIX Krajowego Zjazdu Delegatów:

1. W § 2 ust. 2, po wyrazach „mogą należeć” dodaje się wyrazy „międzyregionalne sekcje branżowe” oraz przecinek;
2. W § 2 ust. 2 po wyrazach „w których nie istnieje” dodaje się wyrazy „międzyregionalna sekcja lub”;
3. W § 4 dopisuje się ust. 3 w brzmieniu: „Warunki tworzenia i funkcjonowania krajowych sekcji branżowych, w tym ich minimalną wielkość, np. minimalną liczbę jednostek organizacyjnych lub członków Związku zrzeszonych w danej sekcji krajowej określa uchwała Komisji Krajowej”;
4. W § 5 ust. 2 po wyrazach „w całości należeć do regionalnej” dodaje się przecinek i wyraz „międzyregionalnej”;
5. W § 6 dopisuje się ust. 3 w brzmieniu: „Warunki tworzenia i funkcjonowania krajowych sekretariatów branżowych, w tym ich minimalną wielkość, np. minimalną liczbę sekcji krajowych lub członków Związku zrzeszonych w danym sekretariacie krajowym określa uchwała Komisji Krajowej”;
6. W § 8 kresła się ostatnie zdanie.

UCHWAŁA NR 7

ws. zmian w uchwale nr 3 XIX KZD dot. ogólnych zasad afiliacji jednostek organizacyjnych NSZZ „Solidarność” do międzynarodowych organizacji związkowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wprowadza następujące zmiany w uchwale nr 3 XIX Krajowego Zjazdu Delegatów.

1. W § 1 skreśla się następujące wyrażenia:
 - Międzynarodowa Konfederacja Wolnych Związków Zawodowych (MKWZZ);
 - Światowa Konfederacja Pracy (SKP).
2. W § 1 skreślone wyrażenia zastępuje się następującym wyrażeniem:
 - Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych (MKZZ).

UCHWAŁA NR 8

ws. godnej pracy

GODNA PRACA FUNDAMENTEM ROZWOJU POLSKI

1. Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uważa, że zapewnienie godnej pracy powinno być priorytetem polityki społeczno-gospodarczej państwa – zgodnie z Rezolucją Parlamentu Europejskiego odwołującą się do idei równości, sprawiedliwości społecznej i solidarności. Godna praca to praca bezpieczna, godziwie wynagradzana, wykonywana na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, z prawem do wypoczynku, doskonalenia zawodowego, a w przyszłości – do godnej emerytury.

2. KZD negatywnie ocenia brak działań rządu i parlamentu na rzecz stworzenia warunków do godnej pracy. Obietnice składane w trakcie kampanii wyborczej nie są realizowane. Hasło „taniego państwa” sprowadza się do przerzucania kosztów na obywateli, którzy – placąc podatki i składki na ubezpieczenie zdrowotne – muszą dodatkowo finansować ochronę zdrowia i edukację.

- Zdecydowanie sprzeciwiamy się:
- rosnącemu rozwarstwieniu dochodów (stałe zwiększa się rozpiętość między powiększającą się grupą zarabiającą najmniej i grupą, która zarabia najmniej); coraz więcej jest osób, które zarabiają poniżej średniej krajowej; rośnie też liczba rodzin, które – mimo pracy – muszą korzystać z pomocy społecznej);
 - społecznie szkodliwym reformom, które mogą jeszcze bardziej pogorszyć dostępność do ochrony zdrowia, edukacji i nauki;
 - rządowemu projektowi ustawy o tzw. emeryturach pomostowych niezgodnionemu z reprezentatywnymi związkami zawodowymi;
 - niewystarczającemu wzrostowi wynagrodzeń (w tym w sferze budżetowej i parabu-

dżetowej), który nie rekompensuje wzrostu kosztów utrzymania;

- łamaniu praw pracowniczych i związkowych, które prowadzi do głębokiego kryzysu dialogu społecznego.

3. Godna praca to praca godziwie wynagradzana, ale wyższego wzrostu płac potrzebuje też Polska gospodarka w celu utrwalenia wysokiego tempa wzrostu opartego przede wszystkim na popycie wewnętrznym. Dziś, w czasie wielkiego kryzysu globalnych finansów, okazuje się, że liberalna „niewidzialna ręka rynku” nie załatwi wszystkiego, że polityka niskich płac przy jednoczesnym zachęcaniu obywateli do zadłużania się prowadzi do katastrofy. Obecnie mimo pewnego wzrostu inflacji podstawowym zagrożeniem jest spowolnienie wzrostu gospodarczego. NSZZ „Solidarność” przestrzega przed próbami przeniesienia kosztów tego spowolnienia na najuboższych. Właśnie teraz należy inwestować w dobrej jakości miejsca pracy. Inwestycje w pracownika są długoterminową gwarancją zrównoważonego rozwoju.

4. KZD uznaje za konieczne kontynuowanie kampanii „Godna praca – godna emerytura” i wzywa rząd i organizacje pracodawców do rzeczywistego dialogu na wymienione wcześniej, fundamentalne tematy. Są one szczególnie istotne wobec zapowiedzi wprowadzenia w Polsce euro, co przy obecnej różnicy w poziomie wynagrodzeń, płacy minimalnej i systemie osłon socjalnych, a także wysokości emerytur zepchnie kolejne grupy obywateli poniżej granicy ubóstwa i pogłębi istniejące problemy. Należy doprowadzić do takiego wzrostu płac, aby Polska pod tym względem, jak i pod względem rozwoju gospodarczego dorównała średniej w Unii Europejskiej.

To są problemy wszystkich pracowników. Jeżeli ich wspólnie nie rozwiążemy, Polska stanie się krajem wielu biednych i niewielu bogatych. KZD zobowiązuje Komisję Krajową do ogłoszenia dni protestów pracowniczych pod hasłami „Godnej pracy i godnej emerytury”. KZD zwraca się do wszystkich jednostek organizacyjnych Związku o włączenie się w kampanię oraz podjęcie działań wspierających. KZD oczekuje od członków związku aktywnego udziału w tej kampanii.

Od naszego zaangażowania dziś zależy przyszłość polskich rodzin.

UCHWAŁA NR 9

ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD postanowił, że tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” otrzymują: Eugeniusz Chyła, **Tadeusz Oruba**, Ks. Stanisław Czenczek, Ks. Władysław Palmowski, **Maria Ćwiklińska**, Andrzej Pawlik, Jego Ekscelencja Ks. Bp Edward Frankowski, Stefan Piotrowski, Stanisław Guzik, Ks. Marian Rajchel, Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski, **Henryk Rossa**, **Aranka Kiszyńska**, Władysław Szulc, Michał Kostecki, Stanisław Szwed, Ks. Zdzisław Kroplewski, Wiesław Wojtas, **Alina Lubczyńska**, Ks. Infułat Józef Wojcik, Zygmunt Łupina, Ks. Kanonik Remigiusz Wysocki, Emil Mastej, Ks. Stanisław Zarych, Edmund Myszk, Ks. Infułat Julian Żolnierkiewicz, Jego Ekscelencja Ks. Bp Jan Niemiec oraz pośmiertnie następującym osobom: **śp. Stanisław Afenda**, śp. Jego Ekscelencja Ks. Bp Tadeusz Błaskiewicz, śp. Jego Ekscelencja Ks. Bp Marian Rechowicz.

UCHWAŁA NR 10

ws. kierunków rozwoju Związku

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” BLISKO PRACOWNIKÓW

Podstawowym celem działania NSZZ „Solidarność” jest poprawa jakości życia, warunków pracy, zwiększenie przychodów i bezpieczeństwa zatrudnienia pracowników. Nabiera to szczególnego znaczenia dziś, gdy zagrożone są obowiązujące regulacje w Kodeksie Pracy, rośnie rozwarstwienie społeczne, łamane są prawa pracowników.

Tylko pracownicy zrzeszeni w silnym i dobrze zorganizowanym Związku są w stanie skutecznie przeciwstawić się tym niekorzystnym dla świata pracy tendencjom. Tylko silny

cd. na str. 6 ►

► **cd. ze str. 5**

Związek jest w stanie prowadzić, a jeśli trzeba – wymusić – rzeczywisty dialog społeczny, konieczny dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego całego kraju.

Naszym celem powinno być zorganizowanie w NSZZ „Solidarność” w najbliższych latach miliona pracowników.

Działania bezpośrednie obejmują prace na rzecz zwiększenia liczby członków w organizacjach już istniejących oraz prace organizatorów związkowych na rzecz powstania nowych organizacji zakładowych. Na rozwój Związku wpływa sprawna organizacja, pełen przepływ informacji między wszystkimi strukturami, szkolenia, stałe konsultacje z członkami oraz wizerunek Związku na zewnątrz.

Realizując wszystkie te elementy, Związek staje się atrakcyjny dla nowych ludzi. Jest w stanie wykorzystać swój potencjał, działając na rzecz i w imieniu swoich członków i współpracując na arenie międzynarodowej w budowie wolnego ruchu związkowego. Możemy tego dokonać poprzez przekonanie pracowników, że poprawa warunków ich pracy może się dokonać tylko wtedy, jeśli będą licznie zorganizowani i gotowi do działania. Potrzebujemy do tego wzmocnienia działań wspierających pracę organizatorów związkowych, lepszej informacji, pomocy eksperckiej, szkoleń.

W związku z tym należy:

1. zwiększyć zaangażowanie na rzecz powstania nowych organizacji zakładowych i międzyzakładowych i pozyskanie nowych członków w organizacjach już istniejących;
2. zbudować zaplecze badawczo-ekspertkie Związku, które będzie prowadziło własne badania poziomu życia, opiniowało i przygotowywało akty prawne, inicjowało debaty dotyczące kierunków rozwoju naszego kraju (Związkowy Instytut Naukowo-Badawczy, Związkowe Centrum Szkolenia Kadr) oraz rozwinąć systemowe szkolenia liderów związkowych;
3. rozwijać system informacji wewnętrznej opartej przede wszystkim na możliwościach Internetu, ale również działać na rzecz możliwie szerokiego dotarcia z argumentami Związku do społeczeństwa poprzez kampanie społeczne i akcje związkowe oraz systematyczną akcję informacyjno-promocyjną o działaniach związku w mediach;
4. usprawnić organizację i komunikację m.in. poprzez utworzenie centralnego rejestru organizacji zakładowych i międzyzakładowych oraz członków Związku.

KZD zobowiązuje wszystkie struktury Związku do realizacji wyżej wymienionych. założeń w ramach swoich planów działania z uwzględnieniem odpowiednich środków budżetowych. KZD zobowiązuje Komisję Krajową do przyjęcia w ciągu 3 miesięcy szczegółowego planu realizacji tego celu i uwzględnienie go w planach budżetowych na rok 2009.

UCHWAŁA NR 11

ws. zmian w uchwale nr 5 XIX KZD

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do powołania zespołu, którego zadaniem będzie przygotowanie pod obrady następnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów propozycji zmian w uchwale nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku.

Celem zmian będzie usunięcie z uchwały nr 5 mankamentów formalnych w tym dostosowanie terminologii do aktualnego Statutu NSZZ „Solidarność” oraz określenie polityki finansowej Związku na najbliższe lata.

UCHWAŁA NR 12

ws. Honorowego Krwiodawstwa NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w dowód pamięci i szacunku dla Ojca Świętego Jana Pawła II i Jego nauk ustanawia sierpień Miesiącem Honorowego Krwiodawstwa NSZZ „Solidarność”.

Apelujemy do członków NSZZ „Solidarność” o podzielenie się w tych dniach darem krwi z osobami najbardziej potrzebującymi.

Jednocześnie traci moc uchwała nr 10 XIX KZD.

STANOWISKO NR 1

ws. sytuacji w oświacie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża sprzeciw wobec zmian wprowadzanych przez MEN i Rząd RP w polskim systemie edukacji.

Rząd nie realizuje obietnic wyborczych poprawy sytuacji pracowników oświaty. W zamian proponuje zwiększenie czasu pracy nauczycieli bez stosownego opłacenia zwiększonego nakładu pracy, likwiduje prawo nauczycieli do wcześniejszej emerytury i proponuje kontrowersyjne, liberalne zmiany (m.in. samozatrudnienie).

Nakłady na edukację w Polsce są nieproporcjonalnie niskie w stosunku do potrzeb kraju rozwijającego się, co prawda dynamicznie, ale o wieloletnich zaniedbaniach w inwestowaniu w rozwój kapitału ludzkiego. NSZZ „Solidarność” po raz kolejny domaga się zwiększenia nakładów na oświatę do poziomu nie mniejszego niż 5% PKB, co byłoby spełnieniem na minimalnym poziomie normy światowej zawartej w wytycznych ONZ.

NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na liberalizację prawa oświatowego, oznaczającą pozbawianie się przez państwo odpowiedzialności za narodowy charakter kształcenia, wychowywania i przekazywania pamięci historycznej młodym pokoleniom Polaków i żąda od MEN natychmiastowego wycofania się z takich projektów.

Zwracając się do wszystkich Polaków, NSZZ „Solidarność” ostrzega przed negatywnymi skutkami projektowanych zmian, które niewątpliwie w pierwszej kolejności będą zagrażać (i to pod hasłami wyrównywania szans) ubogiej części naszego społeczeństwa poprzez m.in.:

- wysyłanie do szkoły dzieci sześciolletnich, na ryzyko i odpowiedzialność rodziców, bez profesjonalnej opinii o dojrzałości do nauki szkolnej (nie wszystkie dzieci nawet siedmiolletnie wykazują wystarczającą dojrzałość do spełniania obowiązku szkolnego);
- segregację edukacyjną i społeczną uczniów wynikającą z prywatyzacji edukacji, prowadzonej za pieniądze publiczne;
- wzrost uzależnienia edukacji od decyzji samorządów, także tych, które kierują się głównie racjami ekonomicznymi, a nie jakością edukacji;
- decentralizację, ułatwienia i zachęty prywatyzacyjne, a w efekcie „dzikie” uwłaszczanie się społecznym majątkiem oświatowym.

KZD wzywa wszystkie struktury Związku, a szczególnie struktury oświatowe do rozpoczęcia intensywnej kampanii informacyjnej, ostrzegającej społeczeństwo – głównie rodziców, uczniów i nauczycieli – przed faktycznymi skutkami zmian wprowadzanych przez Rząd.

STANOWISKO NR 2

ws. sytuacji w ochronie zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się od Rządu RP poszanowania konstytucyjnych praw obywateli do ochrony zdrowia, a w sposób szczególny zapewnienia równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Realizacja tego prawa, a nie cele komercyjne – to obowiązek władzy publicznej.

Obligatoryjne przekształcenie placówek służby zdrowia przez samorządy w spółki prawa handlowego stanowi wygodny pretekst dla rządu do odsunięcia bezpośredniej odpowiedzialności za kondycję ekonomiczną służby zdrowia w Polsce i umożliwienia początek prywatyzacji usług szpitalnych na masową skalę.

Doprowadzić to może do niekontrolowanych likwidacji wielu „nierentownych” placówek.

KZD stanowczo sprzeciwia się próbom dalszego przerzucania kosztów leczenia na pacjentów. Uważamy, że bez podniesienia wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne i wprowadzenia jednolitego dla całego kraju elektronicznego systemu rejestracji usług medycznych nie da się zbudować nowoczesnego systemu usług medycznych dostępnych dla wszystkich, a nie dla wybranych.

Domagamy się zaprzestania lekceważenia środowiska medycznego. Za szczególnie oburzające uważamy dzielenie tego środowiska na grupy zawodowe i konfliktowanie ich ze sobą na tle placowym. Sprawy pracowni-

cze, warunki zatrudnienia i wynagradzania powinny być uregulowane systemowo. Tymczasem dziś odbiera się środowisku medycznemu dodatek stażowy, prawo do odpraw emerytalnych i nagród jubileuszowych oraz prawo do skróconego czasu pracy.

W zamian proponuje się pracownikom przejście na coraz powszechniejsze w służbie zdrowia samozatrudnienie.

KZD stanowczo sprzeciwia się łamaniu praw pracowniczych w służbie zdrowia.

Wzywamy Rząd RP do odstąpienia od szkodliwych działań zagrażających bezpieczeństwu zdrowotnemu obywateli.

STANOWISKO NR 4

ws. rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża sprzeciw wobec skierowania przez rząd do Sejmu niezgodzonego z partnerami społecznymi projektu ustawy o emeryturach pomostowych. Takie działanie jednostronnie łamie ustalenia zawarte 9 grudnia 1998 roku pomiędzy rządem RP a NSZZ „Solidarność”, w których to w 6 punktach strony zapisały „Zapisy ustawy o emeryturach pomostowych zostaną opracowane w drodze negocjacji”.

Przedstawiony Sejmowi projekt ustawy niestety nie wyeliminował wad poprzednich projektów, a dotyczących w szczególności:

- drastycznego ograniczenia (w stosunku do pierwotnych założeń zawartych w art. 24 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) zakresu podmiotowego prawa do emerytury pomostowej;
- przyjętej w ustawie zasady wygaszania prawa do emerytury pomostowej, co stoi w rażącej sprzeczności z zasadą, że to kryteria medyczne (ocena czynników ryzyka wcześniejszej utraty zdolności do pracy) oraz kryterium bezpieczeństwa publicznego są podstawowymi kryteriami kwalifikowania prac jako wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze;
- nieuwzględnienia wszystkich czynników ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach oraz metody obiektywnej kwalifikacji rodzajów prac uprawniających do emerytury pomostowych;
- nieuwzględnienia propozycji definicji prac o szczególnym charakterze, przedstawionej przez zespół negocjacyjny;
- metodologii ustalania wysokości emerytury pomostowej, w wyniku której, świadczenia dla osób decydujących się zaprzestać pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, będą bardzo niskie i tym samym staną się pustym uprawnieniem.

KZD zwraca się do posłów RP o odrzucenie rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych w pierwszym czytaniu.

Zgodnie z ustaleniami zespołu ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych z dnia 23 maja 2005 roku domagamy się od rządu RP przystąpienia do rzeczywistych negocjacji nad systemowymi rozwiązaniami emerytalnymi dla osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, obejmujących:

- filozofię systemu emerytur dla w/w;
- zasady kwalifikowania rodzajów prac;
- zasady nabywania uprawnień oraz ustalania wysokości świadczeń;
- mechanizm finansowania systemu.

Do czasu uzgodnienia akceptowanych społecznie zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze należy zachować dotychczasowe rozwiązania prawne.

Jednocześnie KZD zwraca się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego o ewentualne zawetowanie ustawy o emeryturach pomostowych, gdyby Sejm RP przyjął ją w tak niekorzystnym kształcie.

Zwracamy się do wszystkich, dziś zatrudnionych w szczególnych warunkach i wykonujących pracę o szczególnym charakterze oraz do wszystkich członków związku o czynny udział w organizowaniu przez NSZZ „Solidarność” akcji przeciwstawiania się pozbawiania należnych uprawnień osób wykonują-

cych swoją ciężką pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Zobowiązujemy wszystkie struktury naszego związku do czynnego udziału w prowadzonych przez związek akcjach protestacyjnych, a Komisję Krajową do opracowania harmonogramu działań, mających na celu niedopuszczenie do wprowadzenia w życie tak szkodliwych rozwiązań i wymuszenia na rządzie RP przystąpienia do rzeczowych negocjacji prowadzonych w dobrej wierze.

STANOWISKO NR 5

ws. projektu ustawy o emeryturach kapitałowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża swoje oburzenie rządowym projektem ustawy o emeryturach kapitałowych, likwidującym prawo wyboru do emerytury małżeńskiej, prawo do emerytury z gwarantowanym okresem wypłaty.

Propozycja PO i PSL podważa podstawową zasadę zaufania obywateli do organów państwa i jest złamaniem przyrzeczeń danych tym wszystkim, którzy przystąpili do OFE, z uzasadnieniem, że środki zgromadzone na rachunku będą mogły być dziedziczone.

STANOWISKO NR 6

ws. szkolnictwa wyższego i nauki

Projekt ustawy budżetowej RP na rok 2009 nie spełnia oczekiwań członków NSZZ „Solidarność” Nauki i Szkół Wyższych. Założenia rządu RP zawarte w wystąpieniu Premiera RP z dnia 16 kwietnia 2008 r. dotyczące wprowadzenia 5-letniego okresu zwłóknienia środków na realizację zadań uczelni i placówek naukowych nie są realizowane.

Realizacja plac w szkolnictwie wyższym przeprowadzona w latach 2001-2004 powiększała średnie wynagrodzenie z kwotą bazową, która w ostatnich latach nie była waloryzowana. Finansowanie nauki w wymiarze 0,34% PKB oraz szkolnictwa wyższego w wymiarze 0,86% PKB w projekcie budżetu państwa na rok 2009 jest kontynuacją polityki prowadzącej do degradacji tych dziedzin.

Uwzględniając faktyczny stan zatrudnienia Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się:

1. przeznaczenia w budżecie państwa na rok 2009 dla publicznego szkolnictwa wyższego kwoty zapewniającej spełnienie ustawowej zasady, że przeciętne wynagrodzenie w grupach pracowników kształtowane będzie według relacji 3:2:1:1 w odniesieniu do przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2009 r.;
2. zagwarantowania środków na naukę w budżecie państwa w 2009 r., szczególnie na działalność statutową, z przeznaczeniem ich na poprawę wynagrodzeń w placówkach Polskiej Akademii Nauk i jednostkach badawczo-rozwojowych.

Wzrost plac powinien dotyczyć wszystkich grup pracowników sfery szkolnictwa wyższego i nauki.

STANOWISKO NR 7

ws. projektu przekształcenia Narodowego Funduszu Zdrowia

W związku z projektowanym przez rząd RP przekształceniem instytucji Narodowego Funduszu Zdrowia w 6 Towarzystw Ubezpieczeń Zdrowotnych, Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko marginalizacji województw „ściany wschodniej”, pozbawionych roli ponadregionalnych ośrodków w systemie publicznych ubezpieczeń zdrowotnych.

STANOWISKO NR 8

ws. zwiększenia budżetu na place i budżetu rzeczowego w roku 2009 dla Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się od rządu RP wzrostu wynagrodzeń dla pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych o 10%, jako kontynuacji uchwały podjętej w dniu 12 maja 2006 r. przez członków Trójstronnego Zespołu ds. ochrony zdrowia i porozumieniem podpisanym przez NSZZ „Solidarność” w dniu 28 lutego 2007 r. z Ministrem Zdrowia.

Zgodnie z tym porozumieniem pracownicy stacji S.-E. mieli otrzymywać przez kolej-

ne 4 lata podwyżki wynagrodzeń w wysokości 10%. Jego realizacja była jednak tylko częściowa. Budżet na place w roku 2007 i 2008 wzrósł co prawda o 30%, natomiast w założeniach na rok 2009 place mają wzrosnąć tylko o 2%. Obecnie średnie wynagrodzenie w stacjach sanitarno-epidemiologicznych kształtuje się poniżej 2500 zł brutto a w niektórych wynosi tylko 1800 zł. Otrzymywane środki finansowe na wynagrodzenia i realizację zadań rzeczowych w budżecie rocznym wystarczają na okres 6 miesięcy, natomiast potrzeby np. w roku 2008 są o 80 milionów wyższe.

STANOWISKO NR 9

ws. utrzymania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w strukturze Ministra Zdrowia

1. Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się od rządu RP pozostawienia Państwowej Inspekcji Sanitarnej podległej bezpośrednio Ministrowi Zdrowia z nadzorem merytorycznym Głównego Inspektora Sanitarnego. Obecnie obowiązujące przepisy stwarzają wystarczające mechanizmy efektywnej współpracy pomiędzy wojewodą i starostą oraz organami administracji niezespolonej.

2. Projekt ponownego zespolenia Inspekcji Sanitarnej ze służbami wojewody i starosty należy ocenić jako działanie niekorzystne dla państwa, utrudniające realizację zadań w zakresie zdrowia publicznego, nieracjonalne i korupcjo-genne. Nieuchronne rozbicie tego systemu w wyniku zespolenia z administracją samorządową, jako jedną ze służb starosty, radykalnie ograniczy możliwość efektywnego i pilnego wykonywania badań w zakresie m.in. żywności i wody. Zarządzanie ryzykiem epidemiologicznym jest niemożliwe w warunkach funkcjonowania Inspekcji Sanitarnej jako służby wojewody, a zwłaszcza starosty. Projektowane zespolenie obecnie podlegających Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu stacji sanitarno-epidemiologicznych (wojewódzkich i powiatowych) ze służbami wojewody i starosty spowoduje powrót do problemów, które istniały w latach 1999-2001.

3. Wymieniony okres został negatywnie oceniony w „Raporcie o stanie przygotowań Państwa do realizacji zadań w zakresie monitorowania, diagnozowania oraz zwalczania i usuwania skutków zagrożeń środkami mikrobiologicznymi”. Biuro Bezpieczeństwa Narodowego (1999) i raport Najwyższej Izby Kontroli (2001) wykazały pogorszenie skuteczności działań Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia. Zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej mają bowiem ogólnopaństwowy charakter, co stanowi podstawy do ustanowienia jej jako organu administracji zespolonej.

4. Funkcjonowanie Inspekcji Sanitarnej jako struktury jednolitej resortu zdrowia opartej na kilkudziesięciu akredytowanych laboratoriach zintegrowanych jest pozytywnie oceniane m.in. przez Międzynarodową Organizację Zdrowia (WHO) oraz przez przedakcesyjne misje Komisji Europejskiej. Komisja Europejska wielokrotnie kontrolowała funkcjonowanie nadzoru w obszarze bezpieczeństwa żywności, natomiast WHO działania przeciwepidemiczne w zakresie szczepień ochronnych. Polska otrzymywała w tych zakresach jedną z najlepszych ocen wśród kontrolowanych państw europejskich. Instytucje kontrolujące podkreślały, że efektywność działania wiąże się ze strukturą podporządkowaną „pionowo” Ministrowi Zdrowia. Pionowa struktura Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest gwarancją sprawnego zarządzania bezpieczeństwem sanitarnym i zdrowotnym.

STANOWISKO NR 10

ws. pakietu klimatyczno-energetycznego

Obecnie w Parlamencie Europejskim i Radzie Europejskiej trwają negocjacje projektów dokumentów Pakietu Klimatyczno-Energetycznego.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdza, że Pakiet Klimatyczno-Energetyczny powinien uwzględnić gospodarcze uwarunkowania kraju oraz osiągnięcia polskiej gospodarki w stosunku do zobowiązań Protokołu z Kioto.

Proponowane zmiany Dyrektywy UE 2003/87/WE do celu dalszego obniżenia o 20% emi-

Tu wszystko się zaczęło

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

Małe miasto niedaleko Krakowa. Wiele takich w Polsce, ale przecież za sprawą urodzonego tu Karola Wojtyły miasto wyjątkowe.

Przyjeżdżamy do Wadowic po południu. Bus z delegatami na KZD przejechał autostradą i po około 4 godzinach, wczesnym popołudniem znaleźliśmy się w Wadowicach.

Po zakwaterowaniu się w hotelu idziemy do miasta. Na rynku, co chwila napotykamy miejsca związane z Papieżem. W zasadzie, to wszędzie miał blisko. Najbliżej do kościoła, ale i do szkoły też. Raptem 3, 4 minuty spaceru.

W to słoneczne popołudnie wchodzimy w raz z jakąś wycieczką do kościoła. Przepiękna świątynia Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, tu mały Karol Wojtyła przyjął Chrzest Święty. Wycieczka, z którą weszliśmy, to głównie młodzi ludzie i kilka starszych zakonnic. Zamiast jak inni zwiedzający rozejść się po bocznych nawach i robić zdjęcia, idą grupą pod ołtarz, zatrzymują się i zaczynają śpiewać. Melodia znana, ale słowa w obcym języku. Jeden z młodych chłopaków ma na ramieniu małą chorągiewkę z szachownicą i już się domyślamy, że to Chorwaci. Śpiewali oczywiście Barkę...

Po wyjściu z kościoła kierujemy się pod pomnik Jana Pawła II. Papież z pastorałem w dłoni patrzy na wadowicki rynek, a spod obelisku, na którym jest

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

ustawiony przelewa się woda. Starsze osoby, choć po dłuższej obserwacji widać i młodych, podchodzą, dotykają wody i żegnają się. Pod pomnikiem świeże kwiaty...

Każdy, kto był w Wadowicach, ten wie, że w cukierniach królują kremówki, tak rozsławione po niepowtarzalnym wystąpieniu Jana Pawła II na wadowickim rynku w 1999r. Serwowano je także delegatom oraz członkom Komisji Krajowej, którzy na dzień przed rozpoczęciem Zjazdu obradowali w Wadowickim Centrum Kultury.

Zapada wieczór. Tuż pod kościołem dostrzegamy Prymasa Józefa Glempa, który chyba właśnie tu przyjechał. W dobrej formie, uśmiechnięty rozmawia z miejscowym proboszczem. Następnego dnia przewodniczyć będzie Mszy św. w intencji Solidarności.

Następnego dnia jesteśmy w mieszkaniu rodzinnym papieża. Tablica informacyjna wyjaśnia, że starano się możliwie wiernie zachować układ mebli, tak jak to było niemal 100 lat temu, ale oczywiście trudno to zrobić po tylu latach.

Małżeństwo Karol i Emilia Wojtyłowie z synem Edmundem wynajęli mieszkanie w gmachu obecnego muzeum w 1919 i mieszkali tu do 1938. 18 maja 1920 w sypialni przyszedł na świat Karol Wojtyła, późniejszy Jan Paweł II. W tym domu zmarła też 13 kwietnia 1929 Emilia Wojtyła, matka papieża, a w 1932 jego starszy brat Edmund. Karol Wojtyła (junior)

mieszkał tu przez cały okres nauki aż do uzyskania matury w tutejszym Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity.

W gablotach wyłożone są kartki z zapiskami Ojca Świętego, sprzęt narciarski, stroje liturgiczne. Są też fotografie rodzinne Wojtyłów. Byliśmy tak kilkakrotnie i mimo tłumu ludzi, zwłaszcza młodych, nie było hałasu. Wszyscy oglądali te pamiątki w skupieniu. Autorem wystawy jest profesor Marek Rostworowski znany choćby z wybitnej wystawy z 1979 r. prezentowanej w Muzeum Narodowym w Krakowie - Polańków Portret własny. Gmach muzeum do 2006 należał prawnie do spadkobierców Yechiela Bałamutha prezesa miejscowej gminy żydowskiej. Na własność archidiecezji krakowskiej przekazał ten budynek dopiero szef Prokomu Ryszard Krauze, który w 2006 nabył go od rodziny Bałamutha.

Nie można sobie było po tym wszystkim wyobrazić lepszej lokalizacji Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ Solidarność. Zwłaszcza w roku ogłoszonym przez Komisję Krajową rokiem Jana Pawła II. Nie tylko niezwykle miejsce, ale talenty organizacyjne działaczy małopolskiej „S” sprawiły, że będzie ten zjazd długo pamiętany. Obrady odbywały się w Hali Sportowej przy Zespole Szkół Publicznych nr 1 w Wadowicach, tuż obok...miejscowego więzienia.

MARCIN RACZKOWSKI

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

DOLNOŚLĄSKA

Solidarność

GAZETA PLAKATOWA • Nr 9-10 (89-90) • Wrocław, 23.10.2008 r.

„Solidarność” w Rzymie

W 30. rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Papieża, w Watykanie trwały uroczystości związane z rocznicą pontyfikatu, w których uczestniczyli przedstawiciele „Solidarność” (w tym dolnośląska „S”). Mszę św. w Bazylice św. Piotra odprawił ks. arcybiskup Stanisław Dziwisz. Kiedy Ojciec Święty spotkał się z „Solidarność” w listopadzie 2003 r. powiedział m.in. „Zdarza się, iż pracodawcy w Polsce odmawiają podwładnym prawa do odpoczynku, do świadczeń lekarskich, a nawet do

macierzyństwa. Czy nie oznacza to ograniczania wolności, o jaką walczyła „Solidarność”? Pozostaje wiele do zrobienia w tym względzie. Ten obowiązek spoczywa na władzach państwowych, na instytucjach prawnych, ale także na „Solidarność”, z którą świat pracy różnych sektorów związał wiele nadziei. Nie można tej nadziei zawieść.” Dodał także, że chociaż władza przechodzi z rąk do rąk, to „Solidarność” nie może zabraknąć tam, gdzie są pracownicy.

Msza za ks. Jerzego

We Wrocławiu 17 października br. w kościele pod wezwaniem. Świętej Rodziny przy ulicy Monte Cassino z udziałem członków „Solidarność”, kombatanatów wojennych, zgromadzonej młodzieży odprawiona została Msza święta pod przewodnictwem Ojca Stanisława Golca w rocznicę męczeńskiej śmierci kapelana „Solidarność” ks. Jerzego Popiełuszki.

Celebrans w homilii zwrócił uwagę na rolę jaką odegrała „Solidarność” w historii XX w. Nie szczędził słów krytyki tym, którzy tworzyli „S”, a później odstąpili od jej ideałów. – Ilu z tych, którzy uważali się za przyjaciół ks. Jerzego podnosi teraz dłonie w sejmie, aby głosować przeciwko życiu, którego tak bronił Popiełuszko – pytał ks. Golec. - Chwała „S” za jej istnienie. Odbudowa jej potęgi z lat 80’ nie będzie jednak łatwa pod rządami liberałów - dodał.

Po zakończeniu Mszy, uczestnicy wraz z obecnymi pocztami sztandarami szkół i wrocławskich organizacji związkowych zebrali się na cmentarzu przy ulicy Smętnej. Tam pod pomnikiem ks. Jerzego Popiełuszki i innych zamordowanych w czasie komunizmu księży odprawiona została modlitwa w intencji szybkiej beatyfikacji ks. Jerzego, a następnie zebrani złożyli kwiaty.

P.Ch.

XXII KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW

2008 - ROK JANA PAWŁA II

"Solidarność - to znaczy jeden i drugi,
a skoro brzemie, to brzemie niesione
razem, we wspólnocie, a więc nigdy
jeden przeciw drugiemu....."

Jan Paweł II

NSZZ

Solidarność

WADOWICE 9-10 PAŹDZIERNIKA 2008

Solidarność i sprawiedliwość

W piątek 26 września br. w Ząbkowicach Śląskich w auli miejscowego III LO odbyło się XX Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk, przyjęto na nim m.in. uchwałę ws. zasad tworzenia regionalnych sekretariatów branżowych oraz stanowiska, w których delegaci wyrazili sprzeciw wobec rządowych planów przekształceń placówek zdrowotnych oraz przeciw polityce rządu wobec TVP.

obecnej sytuacji w kraju. O tym, że pod rządami Platformy możliwe było zwolnienie przez dyrekcję Poczty Polskiej działacza „S” Jerzego Raciborskiego mówił Bogusław Wojtas. W podobnym klimacie utrzymane było wystąpienie Bogdana Orłowskiego. Burmistrz Ząbkowic Śląskich, który w 1990 r. działał w Komitecie Oby-

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

Zanim rozpoczęły się obrady delegaci uczestniczyli we Mszy świętej w kościele pw. św. Jadwigi. – Skoro spotykamy się tutaj, mam prawo zakładać, że także w swojej działalności związkowej kierujecie się naukami Chrystusa – powiedział m.in. ks. doktor Stanisław Chomiak podczas homilii, w której apelował, aby naturalne podczas dyskusji spory i rozbieżności stanowisk nie podkopywały jedności, która stanowi o sile Związku. Po zakończeniu liturgii sprawujący mszę serdecznie przywitał Jerzego Langerę. Okazało się, że znał wiceprzewodniczącego KK w czasie, gdy jako młody ksiądz w latach 80. pracował w Wałbrzychu.

– Poza siwizną nic się nie zmieniliśmy panie Jurku! – powiedział kapłan.

Po przywitaniu gości WZD (wśród nich byli m.in. działacze samorządowi oraz przewodniczący „S” Zagłębia Miedziowego Bogdan Orłowski i zastępca przewodniczącego jeleniogórskiej „S” Bogusław Wojtas) rozpoczęła się część uroczysta Zjazdu. Medalem Zawsze Solidarni odznaczono profesora Andrzeja Wiszniewskiego, wybitnego działacza dolnośląskiej „S”, byłego ministra nauki w rządzie Jerzego Buzka. – Proszę mi wierzyć, że będę ce-

nił ten medal bardziej niż inne, bo dostałem go od ludzi, którzy mnie dobrze znają – dziękował profesor Politechniki Wrocławskiej za to wyróżnienie.

– W latach 80. wołaliśmy „nie ma wolności bez Solidarności” i wolność przyszła w znacznej mierze wywalczona przez „S”. Potem wielu chciało odesłać Związek do muzeum. Nic bardziej błędnego! O ile mamy wolność, to dziś możemy wołać

„nie ma sprawiedliwości bez Solidarności”,

bo do sprawiedliwości jest jeszcze daleka droga – mówił m.in. Andrzej Wiszniewski. Zebrani powstali i nagrodzili laureata oklaskami.

To nie koniec, wyróżnień ponieważ wręczono krasnoludki Solidariusze – maskotki Regionu dolnośląskiej „S”. Trzy statuetki z brązu otrzymali prof. Wiszniewski, Janusz Łaznowski i przewodniczący Zebrania Zbigniew Gadzicki.

W wystąpieniach goście nawiązywali do

watelskim podkreślał, jak bardzo powstanie „Solidarności” znaczy w jego życiu. Dużo ciepłych słów powiedział pod adresem Zygmunta Stelmacha, przewodniczącego Rady Oddziału ząbkowickiej „S” i swojego zastępcy Ireneusza Woźniakowskiego, który jeszcze dwa lata temu, zanim objął to stanowisko, pracował w dziale rozwoju związku dolnośląskiej „S”.

W części roboczej delegaci wysłuchali m.in. informacji o pracy Zarządu Regionu przedstawionej przez przewodniczącego Janusza Łaznowskiego i jego współpracowników z prezydium ZR. Bogusław Jurgielewicz odpowiedział na rozwój związku pokazał na wykresie zwiększają-

cą się z roku na rok liczbę członków dolnośląskiej „S”. Podkreślił, że nowo powstałymi organizacjami zajmują się wyznaczone specjalnie do tego osoby zatrudnione w Regionie. Zwrócił też uwagę delegatów na intensywną pracę na rzecz organizowania pracowników

ochrony. Obecnie w Regionie do „S” należy 265 pracowników tej branży. Zaapelował też do zebranych o propagowanie w zakładach pracy programu Twoja Karta Grosik. Pracę działu szkoleń omówił Piotr Majchrzak, który odpowiada w Regionie za to zagadnienie. O uczestnictwie „S” w programach unijnych mówił Radosław Mechliński, a o zmieniającej się ofercie działu eksperckiego i jego pracy informowała sekretarz ZR Maria Zapart. Kazimierz Kimso przypomniał akcje protestacyjne w Regionie oraz ogólnopolskie, w których uczestniczyli związkowcy z Dolnego Śląska, a Jarosław Krauze przedstawił sytuację finansową Regionu.

Podkreślając, że jest to

jubileuszowe XX WZD,

przewodniczący dolnośląskiej „S” skrytykował tych, którzy dzielą działalność „S” na „czas pierwszej i drugiej S”. – Jesteśmy członkami nie drugiej, ale tej samej „Solidarności”, jaka była 28 lat temu – powiedział między innymi.

Zebrani zapoznali się też z prezentacją wyników ankiety przeprowadzonej wśród delegatów na KZD pt. Fotografia Związku przedstawionej przez Jerzego Langerę.

W dyskusji, podobnie jak rok temu, dominował przewodniczą-

cy MOZ NSZZ „S” Jedyńka Wrocławski Zbigniew Rudnik. Zarzucił działaczom Zarządu Regionu, że biorąc udział w programach unijnych, zmarnowali szansę dla S, jaką jego zdaniem była możliwość pozyskania znacznych środków finansowych, a także za słabo promowali w tych przedsięwzięciach sam Związek. W odpowiedzi usłyszał od członka prezydium ZR Bogusława Jurgielewicza, że zamiast promować Związek, Rudnik skupiał się na pozyskiwaniu członków do swojej organizacji, zamiast tworzyć nowe organizacje.

Burzliwa dyskusja toczyła się także wokół uchwały w sprawie tworzenia i rejestracji regionalnych branżowych jednostek organizacyjnych Związku. Ostatecznie WZD podjął uchwałę, określającą zasady tworzenia branżowych sekcji i sekretariatów regionalnych oraz uchwałę ws. utworzenia regionalnego funduszu eksperckiego. Inne ważne dokumenty WZD to uchwała, w której delegaci zwracają się do KK oraz KZD „o podjęcie wszelkich prawnych działań zmierzających do zwiększenia w budżecie Państwa nakładów na szkolnictwo wyższe i naukę”. Ponadto w stanowiskach działacze sprzeciwili się założeniom do nowelizowanej ustawy medialnej, rządowym planom likwidacji Państwowych Gospodarstw Lasy Państwowe.

„Pakiet ustaw zdrowotnych to dzielenie społeczeństwa polskiego na biednych i bogatych i naruszenie Art. 68 Konstytucji RP, który gwarantuje obywatelom równy dostęp do opieki medycznej finansowanej ze środków publicznych”. Napisał m.in. delegaci w stanowisku, w którym żądają podjęcia przez ekipę Donalda Tuska rzeczywistego dialogu społecznego.

Zjazd zakończył się późnym popołudniem.

MARCIN RACZKOWSKI

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

UCHWAŁA NR 1**ws. zasad tworzenia i rejestracji regionalnych branżowych jednostek organizacyjnych Związku**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 2 ust. 3 i § 3 ust. 3 Uchwały nr 4 XIX KZD z późniejszymi zmianami ws. zasad tworzenia i rejestracji branżowych jednostek organizacyjnych Związku z uwzględnieniem postanowień § 16 ust. 3 i §§ 26, 27, 28, 29 Statutu NSZZ „Solidarność” i Uchwały KK nr 17/08 ws. zasad rejestracji i wyrejestrowania branżowych jednostek organizacyjnych Związku, określa następujące zasady tworzenia i rejestracji regionalnych branżowych jednostek organizacyjnych Związku.

§ 1

Regionalną sekcję branżową tworzy minimum 50% jednostek organizacyjnych z Regionu, o których mowa w §27 ust. 1 pkt 1 i 2 Statutu NSZZ „Solidarność” (organizacje zakładowe i międzyzakładowe oraz niższe jednostki organizacyjne organizacji zakładowych i międzyzakładowych nienależących do żadnej regionalnej lub krajowej sekcji branżowej, zgodnie z zasadami określonymi w § 5 Uchwały nr 4 XIX KZD z późniejszymi zmianami) zrzeszające co najmniej 50% członków z branży odpowiadającej danej sekcji.

§ 2

Międzyregionalną sekcję branżową tworzy minimum 50% jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 27 ust. 2 pkt 1 i 2 Statutu NSZZ „Solidarność” (organizacje zakładowe i międzyzakładowe oraz niższe jednostki organizacyjne organizacji zakładowych i międzyzakładowych nienależących do żadnej regionalnej lub krajowej sekcji branżowej działające na terenie jednego województwa lub na terenie obejmującym jednostkę organizacyjną pracodawcy albo pracodawców tej samej branży zgodnie z zasadami określonymi w § 10 ust. 2 Uchwały KK nr 17/08) zrzeszające co najmniej 50% członków z branży odpowiadającej danej sekcji.

§ 3

1. Regionalny sekretariat branżowy tworzą minimum dwie sekcje branżowe zarejestrowane w Regionie zrzeszające co najmniej 1500 członków lub jedna sekcja zrzeszająca co najmniej 2500 członków z branży odpowiadającej danemu sekretariatowi, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Każda z sekcji regionalnych tworzących sekretariat regionalny musi skupiać co najmniej 50% jednostek organizacyjnych, o których mowa w §1, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do Regionalnego Sekretariatu Emerytów i Rencistów oraz Regionalnego Sekretariatu Kultury i Środków Przekazu.

§ 4

1. Rejestracji regionalnej branżowej jednostki organizacyjnej Związku spełniającej warunki określone w §§ 1, 2, 3, dokonuje na podstawie wniosku złożonego przez tymczasową radę sekcji lub sekretariatu Zarząd Regionu,

podejmując w tej sprawie uchwałę i wpisując sekcję lub sekretariat do regionalnego rejestru jednostek branżowych.

2. Przy rejestracji regionalnej branżowej jednostki organizacyjnej Związku stosuje się odpowiednio postanowienia §§ 1, 2, 3 Regulaminu stanowiącego załącznik do Uchwały KK nr 17/08.

§ 5

W sprawach nieuregulowanych w Uchwale mają zastosowanie odpowiednie przepisy Statutu NSZZ „Solidarność” i innych aktów prawa wewnętrzzwiązkowego.

§ 6

1. Uchwała wchodzi w życie od nowej kadencji Związku 2010-2014.

2. Regionalne branżowe jednostki organizacyjne Związku zarejestrowane w Regionalnym Rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej Uchwały, nie spełniające warunków określonych w §§ 1, 2, 3 zostaną wyrejestrowane decyzją Zarządu Regionu.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej Uchwały traci moc Uchwała nr 9 XVIII WZD Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”.

UCHWAŁA NR 2**ws. Regionalnego Funduszu Eksperckiego**

W związku z nowelizacją Statutu NSZZ „Solidarność” oraz wejściem w życie Uchwały nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” ponownie podejmuje uchwałę o utworzeniu Regionalnego Funduszu Eksperckiego.

Podstawę utworzenia Funduszu stanowi § 74 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność” w zw. z § 7 pkt 6 Statutu NSZZ „Solidarność”.

1. Podstawowe i niższe jednostki organizacyjne Związku wpisane do Regionalnego Rejestru (zwane dalej organizacjami związkowymi) zobowiązane są na podstawie § 4 Uchwały nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku do odprowadzania co miesiąc na rzecz Regionalnego Funduszu Eksperckiego składki w wysokości 4% miesięcznej składki członkowskiej pobieranej zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w Uchwały.

2. Organizacje związkowe obowiązane są do przekazywania składki, o której mowa w ust. 1 za dany miesiąc, na konto Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” w terminie do dnia 20 następnego miesiąca.

3. Zasady funkcjonowania Funduszu określa Zarząd Regionu w Regulaminie Regionalnego Funduszu Eksperckiego.

4. W sprawach nieuregulowanych niniejszą uchwałą mają zastosowanie odpowiednie przepisy Statutu NSZZ „Solidarność” i innych aktów prawa wewnętrzzwiązkowego.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.10.2008 r.

6. Niniejsza Uchwała zastępuje Uchwałę nr 1/96 z dnia 20.09.1996 r. VIII Walnego Zebrania Delegatów Regionu.

UCHWAŁA NR 3**ws. zwiększenia nakładów w budżecie Państwa na naukę i szkolnictwo wyższe**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” wyraża swoje głębokie zaniepokojenie trwającym już kilkanaście lat ciąglem zmniejszaniem nakładów w budżecie Państwa na naukę i szkolnictwo wyższe. Skutkuje to zagrożeniem realizacji systemu edukacji poprzez odpływ zdolnych absolwentów i młodych pracowników naukowych do lepiej wynagradzanych stanowisk, często za granicą. Tak powstałej luki pokoleniowej nie da się wypełnić w krótkim okresie.

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” zwraca się do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” i do Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” o podjęcie wszelkich prawnych działań zmierzających do zwiększenia w budżecie Państwa nakładów na szkolnictwo wyższe i naukę.

UCHWAŁA NR 4**ws. zobowiązania wszystkich podstawowych jednostek organizacyjnych Związku zarejestrowanych w Regionie Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” do złożenia adresów mailowych**

Na podstawie art. 38 Statutu NSZZ „Solidarność” XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”, w celu usprawnienia przekazywania informacji, zobowiązuje wszystkie podstawowe jednostki organizacyjne zarejestrowane w Regionie Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” do złożenia adresów mailowych i przekazanie ich do bazy danych Regionu.

STANOWISKO NR 1**ws. proponowanego przez Rząd pakietu ustaw zdrowotnych**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” wyraża kategoryczny sprzeciw dla działań Rządu, które nie uwzględniają postulatów strony społecznej oraz profesjonalnego dialogu.

Proponowany przez Rząd pakiet ustaw zdrowotnych to dzielenie społeczeństwa polskiego na biednych i bogatych i naruszenie art. 68 Konstytucji RP, który gwarantuje obywatelom równy dostęp do opieki medycznej finansowanej ze środków publicznych.

Pakiet ustaw przygotowanych przez Rząd dotyczy pacjentów i pracowników – proponowane są dopłaty do usług medycznych i działalność placówek ochrony zdrowia nastawiona na zysk.

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” żąda natychmiastowego podjęcia przez Rząd rzeczywistego dialogu społecznego.

STANOWISKO NR 2**ws. nowelizacji ustawy medialnej**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje wobec założeń do nowelizowanej ustawy medialnej.

Rząd zamierza zlikwidować regionalne oddziały Radia, Telewizji Publicznej, kanał TVP – SPORT, HDTVP oraz sprywatyzować II Program TVP.

W wyniku tych działań zwolnieni zostaną wszyscy pracownicy, zlikwidowane związki zawodowe, gdyż w nowo utworzonych podmiotach zatrudniona zostanie najwyżej połowa załogi – niezrzeszona w związkach zawodowych.

Likwidacji ulegnie społeczna misja regionalnej telewizji publicznej, która ma szczególne znaczenie w rozwoju i integracji społeczeństwa oraz reprezentowaniu obywateli wobec władzy.

Otrzymują: Prezydent RP, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Premier RP, Krajowa Rada Radiofonii i TVP, Zarząd TVP SA.

STANOWISKO NR 3**ws. zmiany ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” wyraża zaniepokojenie rozwiązaniami zaproponowanymi przez Rząd w projekcie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw.

Godzi to w podstawy funkcjonowania Państwowego Gospodarstwa Lasy Państwowe, które są instytucją samofinansującą i będą miały trudności, by realizować swoją ustawową i statutową działalność.

Leśnicy uważają, iż jest to zaplanowana likwidacja Państwowych Gospodarstw Lasy Państwowe oraz zaprzaczenie dorobku wielu pokoleń polskich leśników.

Otrzymuje:

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, Prezydent RP, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Minister Środowiska, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych.

APEL NR 1**Do Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” zwraca się do Pana z apelem o przy-

wrócenie do pracy naszego Kolegi Jerzego Raciborskiego.

Znamy Go i wiemy, że jest osobą uczciwą, wrażliwą na dobro człowieka i los firmy.

W latach osiemdziesiątych walczył o wolną Polskę i poprawę bytu pracowników. Był internowany. Więzienne warunki przyczyniły się do jego choroby. Z nakazu ówczesnej władzy został wyrzucony z pracy.

Historia pokazała, że dzisiaj jesteśmy wdzięczni ludziom, którzy podjęli nierówną walkę w dążeniu dla dobra Polski i pracowników każdej firmy.

Panie Dyrektorze,

Niejednokrotnie pracownicy protestowali przeciw prywatyzacji Poczty Polskiej. Poparcia płynęły z innych zakładów pracy. Wtedy nikt nie mówił o zwalnianiu osób protestujących. Obecnie strajk był ogłoszony zgodnie z prawem przez władze Związku w Poczcie Polskiej i taką świadomość miały osoby w nim uczestniczące. Za legalne przystąpienie do strajku obecnie karze się Kolegę Jerzego Raciborskiego i jego rodzinę. Jerzy Raciborski, działając zgodnie z prawem w obronie pracowników poczty, ich prawa do pracy i zapewnienia godnego życia rodzinom, sam został tej pracy pozbawiony.

Powyższym Apelem świadczymy o wartości Jerzego Raciborskiego jako pracownika i liczymy, że będzie on mógł kontynuować swoją pracę zawodową w kierowanej przez Pana Firmie.

APEL NR 2**ws. zorganizowania manifestacji przed siedzibą właściciela FAURECIA POLSKA sp. z o.o.**

XX Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” wobec nierozwiązania dotychczas konfliktu w FAURECIA POLSKA sp. z o.o. i dalszego łamania polskiego prawa i naruszania wolności związkowych, braku dialogu oraz eskalowania sztyku wobec działaczy związkowych we wszystkich spółkach FAURECIA działających w Polsce zwraca się do Komisji Krajowej o jak najszybsze zorganizowanie ogólnokrajowej manifestacji przed siedzibą właściciela we Francji.

Przewodniczący XX Walnego Zebrania Delegatów Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”
Zbigniew Gadzicki

Ząbkowice Śl., 2008-09-26

► **cd. ze str. 6**

sji CO₂ do roku 2020 doprowadzą do gwałtownego wzrostu cen energii elektrycznej i ciepłej w Polsce poprzez konieczność zakupu przez elektrownie i elektrociepłownie praw do emisji CO₂ co w dalszej kolejności doprowadzi do likwidacji polskiej energetyki opartej na węglu i wymusi konieczność importu energii elektrycznej. W przemysłowym procesie produkcji cementu, wapna, stali, koksu, szkła w wyniku procesów chemicznych uwalniany jest dwutlenek węgla. W dniu dzisiejszym nie ma praktycznie możliwości redukcji jego emisji bez zmniejszenia produkcji tych materiałów na użytek polskiej gospodarki, a wprowadzenie nowych technologii wymaga wielkich nakładów finansowych i czasu.

Wprowadzenie konieczności zakupu na aukcji po 2012 roku praw do emisji CO₂ przez przemysł chemiczny, cementowy, wapienniczy, hutniczy, koksowniczy, papierniczy, naftowy i szklarski doprowadzi do masowego importu tych produktów przemysłowych, a co się z tym wiąże do zaprzestania inwestycji w tych branżach w Polsce.

Wszystkie te działania doprowadzą do masowych zwolnień pracowników w polskim przemyśle, na co nasz związek nie wyraża zgody.

Dlatego zwracamy się do rządu RP, aby zabiegał o to, by rozwiązania legislacyjne proponowane w Pakiecie Klimatyczno–Energetycznym uwzględniały specyfikę polskiej gospodarki a w szczególności fakt, że 95% energii w Polsce wytwarza się w oparciu o węgiel.

Apelujemy do rządu RP i eurodeputowanych o zabezpieczenie interesów polskiej gospodarki przy negocjacjach nad wprowadzeniem Pakietu Klimatyczno–Energetycznego, jednocześnie deklarując pomoc społeczną i merytoryczną w oparciu o posiadane ekspertyzy w osiągnięciu tego celu.

W przypadku, gdy wynegocjowany Pakiet nie zabezpieczy interesów polskiej gospodarki wzywamy rząd RP do zawetowania tego dokumentu na podstawie art. 175 Traktatu Akcesyjnego.

STANOWISKO NR 12**ws. obrony działaczy związkowych**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo potępia działania pracodawców podległych Gminie Miasta Tarnów, tj. Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego i Specjalistycznego Szpitala im. E. Szczeklika w Tarnowie, którzy dopuścili się zwolnień z pracy działaczy podlegających ustawowej ochronie stosunku pracy za wykonywanie obowiązków, których prawo do wykonywania jest chronione ustawowo.

Ta praktyka stanowi jaskrawe zaprzeczenie zasady dialogu społecznego i jest negacją, zgodnego z prawem, działania przedstawicielstw pracowniczych. Bierna postawa organu właścicielskiego wobec faktów łamania praw pracowniczych sprzyja bezkarności.

STANOWISKO NR 13**ws. prób likwidacji radia i telewizji publicznej**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża swoje głębokie zaniepokojenie projektami zmian w ustawie o KRRiTV, zmierzającymi do likwidacji mediów publicznych i zwolnienia tysięcy pracowników.

Zaprzestanie stałego finansowania mediów publicznych przełoży się na konsekwencji na zubożenie oferty programowej Polskiego Radia i TVP, a także na bezpośrednie podporządkowanie ich koalicji rządzącej. Brak stałych wpływów finansowych spowoduje też dalszą degradację i marginalizację oddziałów terenowych Telewizji Polskiej i Rozgłośni Polskiego Radia.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się od koalicji rządowej działań skierowanych na zabezpieczenie stałego finansowania mediów publicznych, co zapewni ich niezależność i umocni pozycję głównego mecenasa kultury polskiej.

STANOWISKO NR 15**ws. przedłużenia ochrony represjonowanym działaczom niepodległościowym**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Sejmu RP o nowelizację

ustawy z 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nie ważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego tak, aby:

- wydłużyć okres obowiązywania ustawy bezterminowo;
- nie ograniczać wysokości odszkodowań;
- poszerzyć kategorię osób represjonowanych;
- wykluczyć z ustawy tajnych współpracowników, funkcjonariuszy komunistycznego aparatu bezpieczeństwa.

STANOWISKO NR 16**ws. IPN-u**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” podkreśla ważną i pozytywną rolę, jaką spełnia Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu w obnażaniu zła i ukazywaniu prawdy o zbrodniczym charakterze totalitarnego systemu.

„Przywrócić prawdę oznacza nazwać po imieniu każdy akt przemocy” – jak powiedział Jan Paweł II i dalej cytując Jego słowa – „młodsze pokolenia nie znają już tych wydarzeń z własnego doświadczenia. Można zatem pytać czy właściwie docenią tę wolność, którą posiadają, jeśli nie będą znali ceny, jaka została za nią zapłacona. „Solidarność” nie może zaniedbać troski o tę historię tak bliską, a równocześnie już odległą”. Troska o historyczną edukację to ustawowa misja IPN-u. Jej realizacja jest bardzo potrzebna Polsce.

STANOWISKO NR 17**ws. ustaw deubekizacyjnych**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, wobec trwałego układu niesprawiedliwości w stosunku do naszego Narodu, zwraca się do Sejmu RP o niezwłoczne uchwalenie pakietu ustaw deubekizacyjnych, ponieważ nierozliczenie organizacji i osób, które umacniały sowiecki system i niszczyły naród Polski jest niedopuszczalne.

KZD wyraża przekonanie, że zbrodnie należy rozliczyć, sprawcom przywileje odebrać a ofiarom dać zadośćuczynienie. To jest obowiązkiem Władz Rzeczypospolitej.

APEL NR 1**do Polaków o modlitwę**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w roku Ojca Świętego Jana Pawła II, ustanowionego uchwałą KK, zwraca się do jednostek organizacyjnych i członków NSZZ „Solidarność” oraz do wszystkich Polaków o modlitwę o rychłe wyniesienie na ołtarze największego z Polaków – Papieża Jana Pawła II.

W naszych modlitwach pamiętajmy również o Prymasie Tysiąclecia Kardynale Stefanie Wyszyńskim oraz o kapelanie „Solidarności” księdzu Jerzym Popiełuszko. Ufamy, że Oni już dziś orędują za nami w Domu Ojca.

Apelujemy, aby szczególnie 16 października, w dniu 30. rocznicy powołania Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową gromadzić się na wspólnej modlitwie w tych intencjach.

APEL NR 2**ws. zaprzestania dokonywania pogromów chrześcijan w Indiach**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Prezydenta RP i Premiera RP, aby w trybie pilnym zajęli stanowisko potępiające pogromy chrześcijan w Indiach oraz podjęli odpowiednie działania wobec władz Indii.

APEL NR 3**ws. uhonorowania pułkownika Ryszarda Kuklińskiego**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego o uhonorowanie pamięci i zasług dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej pułkownika Ryszarda Kuklińskiego poprzez nadanie pośmiertnie Orderu Orła Białego oraz stopnia generalskiego.

XXII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu (-) Stanisław Szwed

Wadowice, 10 października 2008 r.

Godna praca – godna emerytura

Wykaz organizacji z Regionu, biorących udział w manifestacji „Godna Praca, godna emerytura” w Warszawie 29 sierpnia 2008 r.

OLEŚNICA

- ♦ Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego S.A.
- ♦ Spółdzielnia Inwalidów „BIERSIN” w Bierutowie
- ♦ Bosch - GKN – Oleśnica, Mirków, Długołęka
- ♦ EnergiaPro Tauron – Oleśnica Oddział
- ♦ Pracownicy Służby Zdrowia Ziemi Oleśnickiej – Oleśnica

DZIERŻONIÓW

- ♦ Oświata Ziemi Dzierżoniowskiej
- ♦ Centrozap – DEFKA Sp. z o.o.
- ♦ „BROEN” S.A.
- ♦ Uzdrowsko Przerzecznym Sp. z o.o. Przerzecznym Zdrój
- ♦ Diora „Galwanizer” Sp. z o.o.
- ♦ „Premet” S.A. Pieszyce
- ♦ Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o.o.
- ♦ Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej
- ♦ Lincoln Electric Bester S.A.

ŚRODA ŚLĄSKA

- ♦ Röben Ceramika Budowlana
- ♦ Clinico Medical Sp. z o.o.

KŁODZKO

- ♦ Pracownicy Ochrony Zdrowia Ziemi Kłodzkiej
- ♦ PKP „Cargo” Kamieniec Żabkowicki, Kłodzko
- ♦ General Electric Power Controls Polska Sp. z o.o.
- ♦ PKP Dolnośląski Zakład Przewozów Regionalnych we Wrocławiu
- ♦ Huta Szkła Kryształowego „Violetta” SA
- ♦ Wojewódzki Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych
- ♦ Zespół Uzdrowisk Kłodzkich – Polanica Zdrój
- ♦ „Uzdrowsko Łądek – Długopole” SA Łądek Zdrój
- ♦ Pracownicy Oświaty i Wychowania Ziemi Bystrzyckiej – Bystrzyca Kłodzko
- ♦ Zetkama SA Ścinawka Średnia

OŁAWA

- ♦ Zakłady Samochodowe „Jelcz” SA Jelcz-Laskowice

- ♦ Pracownicy Oświaty i Wychowania

BRZEG

- ♦ Fabryka Sliników Elektrycznych „Besel” SA
- ♦ Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.
- ♦ Oddział Zarządu Regionu w Brzegu
- ♦ Brzeska Fabryka Pomp i Armatur „Meprozet” Sp. z o.o.
- ♦ Agromet Pilmiet Sp. z o.o.
- ♦ Terenowa Organizacja Związkowa

ZĄBKOWICE ŚLĄSKIE

- ♦ Legrand Polska Sp. z o.o.
- ♦ Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej
- ♦ Państwowa Stacja Sanitarno Epidemiologiczna

STRZELIN

- ♦ EnergiaPro Tauron SA Oddział Strzelin

GÓRA

- ♦ Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej
- ♦ Nadleśnictwo „Góra Śl.”
- ♦ Spółdzielnia Mleczarska „Demi”
- ♦ Przedsiębiorstwo Drzewne Tartak Góra Sp. z o.o.

WAŁBRZYCH

- ♦ Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej
- ♦ PKP PLK Z-d Linii Kolejowych
- ♦ Real Sp. z o.o.
- ♦ Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji
- ♦ WAMAG
- ♦ Szpital Specjalistyczny im. prof. A. Sokołowskiego
- ♦ Miejski Zarząd Budynków
- ♦ Pracownicy Oświaty i Wychowania Ziemi Wałbrzyskiej

- ♦ Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
- ♦ Wałbrzych International Production
- ♦ Fabryka Porcelany „Krzysztof”
- ♦ Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze „Victoria”
- ♦ Toyota Motor Manufacturing Poland
- ♦ Takata Petri
- ♦ Izba Celna
- ♦ Energia Pro Grupa Tauron Oddział Wałbrzych
- ♦ Trelleborg Automotive Poland
- ♦ Kopalnie Surowców Skalnych „Bartnica”
- ♦ Zakład Gospodarki Mieszkaniowej

MILICZ

- ♦ MOZ Powiatu Mińskiego
- ♦ Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna Oddział Milicz
- ♦ Terenowa Organizacja

ŚWIDNICA

- ♦ Pracownicy Oświaty i Wychowania Ziemi Świdnickiej
- ♦ ŚFUP – Świdnica
- ♦ Diora – Świdnica
- ♦ Colgate – Palmolive – Świdnica
- ♦ Pafal – Świdnica
- ♦ SPZOZ - Świdnica
- ♦ MOPS - Świdnica
- ♦ ZPS Karolina Sp. z o.o. - Jaworzyna Śląska
- ♦ PKP Cargo – Jaworzyna Śląska
- ♦ PCO – Żarów
- ♦ Termet S.A. – Świebodzice
- ♦ Jaro – Jarosław
- ♦ Słodownia – Strzegom

Wykaz organizacji opracowany jest wg danych, które napłynęły do Zarządu Regionu, nie uwzględnia tych organizacji, które do Warszawy wybrały się „na własną rękę”.

Sprostowanie

Prezentując w ostatnim numerze „DS” (Dolnośląska Solidarność nr 9 z 23. 09.2008r.) wykaz organizacji z Wrocławia biorących udział w sierpniowej manifestacji w Warszawie, zabrakło informacji o członkach wrocławskich organizacjach międzyzakładowych oświaty oraz przedstawicielach „S” dolnośląskiego NFZ.

Za ten niezamierzony błąd serdecznie przepraszamy.

Państwo ucieka od problemów

**Dokąd rząd PO-PSL prowadzi narodową edukację?
Zastanawiali się 6 października br. zgromadzeni w jednej z sal sejmowych przedstawiciele oświatowych związków zawodowych („Solidarności”, ZNP, Forum, Rady Poradnictwa) zaproszeni przez Klub Parlamentarny PiS.**

Oprócz związkowców w debacie głos zabierali organizatorzy, czyli posłowie: Jarosław Zieliński, Marek Kuchciński, Sławomir Kłosowski i prowadząca zebranie poseł Marzena Machałek. Konferencję zaszczylicili byli ministrowie – prof. Ryszard Legutko, obecnie sekretarz Stanu w kancelarii Prezydenta, Stanisław Sławiński, a także poseł Parlamentu Europejskiego Ryszard Czarnecki.

Ucieczka rządu

Przewodniczący SKOiW NSZZ „Solidarność” Stefan Kubowicz składając życzenia dla pracowników oświaty z okazji nadchodzącego Dnia Edukacji, zauważył, że 5 września był Światowy Dzień Nauczyciela. Tegoroczne świętowanie nie będzie najradośniejsze, bo obecna polityka państwa to ciągła ucieczka od problemów oświaty. Rząd ucieka:

- od zapewnienia odpowiednich nakładów budżetowych – przynajmniej 5% PKB, a jest obecnie 3,
- od właściwych regulacji prawnych,

- od odpowiedzialności za nadzór pedagogiczny,
- od pilnowania racjonalnej sieci szkolnej,
- od zapewnienia godnych płac dla nauczycieli i zapewnienia statusu zagwarantowanego w Karcie Nauczyciela.

Reformy bez efektów

Zdaniem Sławomira Broniarza, prezesa ZNP, strona rządowa zdewaluowała pojęcie reformy, bo żadnych jej efektów nie widać. Bez względu na to, jakie były rządy, nigdy nie było właściwych relacji placowych w oświacie. Zakusy na to, by likwidować Kartę Nauczyciela czynią ludzie, którzy jej nie czytali, a przecież ten dokument reguluje prawo dotyczące 600 tys. osób. Planowana przez rząd podwyżka na poszczególnych szczeblach awansu zawodowego spowoduje spłaszczenie wynagrodzeń. Prezes Broniarz zauważył m.in., że wiele samorządów nie zapewnia nawet średnich płac, które obowiązują z mocy ustawy.

Emerytury

Sławomir Witkiewicz reprezentujący Forum Związków Za-

wodowych w swoim wystąpieniu skupił się na problematyce związanej z emeryturami. Zadał pytanie o to, czym kierował się rząd, pozbawiając około 1 miliona ludzi prawa do wcześniejszych emerytur. Demontaż systemu społecznego przewidującego prawa dla zawodów o szczególnym charakterze nie ma żadnego merytorycznego uzasadnienia. Nikt z rządu nie podał logicznych argumentów, zaś te, które padały, budziły zdziwienie, np. o tym, że kwalifikacje nauczycieli nie tylko nie obniżają się, ale rosną wraz z wiekiem. Wprawdzie dzisiaj rząd chce pozostawić prawo do wcześniejszych emerytur dla 250 tys. osób, ale cały czas oskarża się związki zawodowe chcące dopisywać kolejne grupy zawodowe. Ten rząd działa wg zasady – my zawsze wiemy lepiej.

Okrągły stół edukacyjny

Zapowiedział m.in. Ryszard Legutko jeszcze w październiku pod patronatem Prezydenta RP. Swoje wystąpienie poświęcił ocenie projektowanych zmian legislacyjnych. Uznał, że obecne działania są pozorowane. Nie

Stefan Kubowicz - przewodniczący oświatowej „S”

prowadzą one efektów, które powinny się przekładać na lepszą naukę i wychowanie. W oświacie powinno się przede wszystkim patrzeć na doświadczenie, a nie tworzyć dogmaty i teorie nie tworzące nowej jakości. Profesor Legutko uznał też, że to państwo, a nie samorządy myślą strategicznie o edukacji i rząd nie może tej sytuacji zmieniać.

Wartości i autorytety

Byli podsekretarz stanu w MEN Stanisław Sławiński przywołał preambułę ustawy o systemie oświaty mówiącej o wartościach, które ma upowszechniać szkoła. Zwrócił uwagę na uniwersalność tych zapisów i na obecne zagrożenia ich realizacji. Reforma programowa zakłada autonomię nauczyciela, dyrektora i rady pedagogicznej przy wprowadzaniu programów. Może to rodzić duże zagrożenia, bo nie wszyscy a tylko nieliczni nauczyciele są w stanie sprostać zadaniu. Nie można dopuścić do sytuacji, by nastąpiła „grafomania programowa”.

Mówca apelował też o to, by wzmacniać autorytet nauczyciela i dyrektora szkoły. Zdaniem Sławińskiego może to nastąpić m.in. wtedy, gdy przywróci się łączność między nauczycielami szkół i uczelni wyższych.

Ciągłe zmiany rządów nie mogą prowadzić do dezorganizacji oświaty. Ta dziedzina musi być ponadpartyjna.

Oświata w Unii Europejskiej

Kolejny mówca, europoseł Ryszard Czarnecki przypomniał,

że w Unii państwa mają pełną autonomię w dziedzinie oświaty. Pokazał i omówił wzorce szkolnictwa w Finlandii, Wielkiej Brytanii, w Niemczech, Austrii, Francji, Hiszpanii i Belgii. Podjął próbę obalenia mitów o lepszych i gorszych systemach głoszone przez obecne kierownictwo MEN. Szczególnie akcentował zjawisko niesprawdzania się systemu decentralizacji edukacji. Apelowal, by Polska m.in. w tej sprawie nie szła pod prąd.

Aktualne zagrożenia

Gospodarze spotkania, posłowie: Jarosław Zieliński, Marek Kuchciński i Sławomir Kłosowski omawiali różne zagrożenia dla naszego dziedzictwa narodowego, jakie niosą z sobą projekty zmian edukacyjnych. Apelowali do rządu, by nie szkodził polskiej szkole. Największy niepokój wszystkich budził fakt, że państwo chce się wyzbyć odpowiedzialności za oświatę. Wielokrotnie krytykowali plan wprowadzenia 6-latków do szkół, akcentując nieprzygotowanie do tej ryzykownej operacji. Przypomniano, że protesty związków zawodowych zostały zlekceważone, że konsultacje są pozorowane. Nowe regulacje przyniosą wzrost cen podręczników szkolnych, spowodują zagrożenia bezpieczeństwa i wzrost patologii. Szkoła nie może tylko kształcić i wychowywać, ale tworzyć wspólną świadomość kulturową, a ta funkcja jest dzisiaj wyraźnie osłabiona.

JANUSZ WOŁNIAK

Wrocławska oświata na manifestacji w Warszawie - 29.08.2008 r.

Ucieczka, do której nie doszło

Białoczerwoni to sformowana grupa młodziutkich chłopców z patriotycznych rodzin polskich Ziemi Trembowelskiej. Po zjawieniu się tu „Czerwonoarmiejców” (17.09.1939 r.) – zgrupowani chłopcy postanowili przekroczyć granicę rumuńską, aby dostać się do

upragnionej Francji. Takie były ich marzenia.

Wszyscy należeli do przedwojennej organizacji „Orląt”. Kilku z nich było w 1937 r. na miesięcznym obozie zorganizowanym przez Związek Strzelecki, kwatrując każdorazowo w prawdziwych kosza-

jących „krasnoarmiejców” wkraczających do Trembowli. Wszyscy zostali wywiezieni i żaden z nich nie

wrócił do Polski. Bronisław Komplikowicz zginął w Katyniu.

Tymczasem chłopcy z zapalem przygotowywali się do ucieczki – w głębokiej konspiracji. Regulamin pamięciowy opracował im gorliwy patriota kpr. pdch. Maciej Bielewski, który zginął śmiercią męczeńską w lipcu 1941 r. z rąk nienawistnych morderców ukraińskich. Miał 27 lat.

W przededniu wymarszu chłopców w daleki świat dotarł do nich ich spowiednik ks. Eugeniusz Butra pochodzący z Czortkowiec i perswazją odwiódł młodych zapaleńców od ucieczki. Wprawdzie niektórym uciekinierom udawało się zbiec, lecz w tym czasie na uciekinierów polskich wciąż czekali wzdłuż Karpat rozbestwieni sowieci

i zamaskowani Ukraińcy z niepokohowaną żądzą zabijania Polaków.

Właśnie w takich okolicznościach został zamordowany wicestarosta Podhajecki – Tadeusz Gomulkiewicz, który przedostawał się przez Karpaty do Rumunii.

Oprócz chłopców zadziwiającą odwagę wykazała Marysia Reperowicz, dziesięcioletnia mieszkanka miasteczka Budzanów k/Trembowli. Wymknęła się z domu rano i samodzielnie poobrywała z murów masowo naklejone sowieckie plakaty i różne hasła o treściach antypolskich, które porwała na strzępy.

Jej brawura wywołała niesłychane zdumienie wśród miejscowych Polaków, a przy tym zaska-

kujące zdziwienie rodziców z objawami wielkiego przerażenia.

Na szczęście „czerwoni wyzwoliciele” nie doszli do sprawy tego zuchwałego czynu.

Tymczasem „Białoczerwoni”, po niespełnionych marzeniach, rozeszli się różnymi ścieżkami w dalszej zawierusze wojennej, natykając się na różne okrucieństwa popełniane przez okupantów wraz z ludobójczą „banderowszczyzną”.

Po wojnie spotkali się, z wyjątkiem Romualda Grycana zaszytowanego przez Ukraińca na terytorium Francji. Jego ojciec, Marian Grycan, zginął od pocisku ostatniego strzału niemieckiego w chwili wiwatowania na cześć zwycięstwa i kapitulacji Berlina.

ANTONI GOMULKIEWICZ

Przed wymarszem w świat kąpiel w jeziorze na pograniczu powiatów Trembowla – Czortków. Pierwszy z lewej autor artykułu (1939 r.)

Kpr. pdch. Maciej Bielewski – opiekun grupy „Białoczerwonych” (1936 r.)

FOT. WINCENTY SADIŁAK

Podziękowania u marszałka

10 medali to dorobek polskich olimpijczyków na igrzyskach w Pekinie. Ilością medali nie ma się co zachwycać, natomiast godny uwagi jest fakt, że połowa z nich została zdobyta przez zawodników urodzonych na Dolnym Śląsku lub reprezentujących obecnie jego barwy.

Z tej właśnie okazji 30 września br. marszałek Województwa Dolnośląskiego Marek Łapiński zorganizował uroczyste spotkanie, aby podziękować sportowcom biorącym udział w Igrzyskach XXIX Olimpiady i XII Igrzyskach Pa-

raolimpijskich w Pekinie oraz ich trenerom i przedstawicielom ich klubów. Na uroczystości obecny był także Rafał Tomczak – prezes Stowarzyszenia

Maja Włoszczowska - srebrna medalistka IO w Pekinie w kolarstwie górskim

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

Sport

Sportu i Rekreacji NSZZ „Solidarność”.

Z rąk Marka Łapińskiego upominki i pamiątkowe dyplomy odebrali m.in.: Maja Włoszczowska – srebrna medalistka w kolarstwie górskim, Paweł Rańda, który zdobył srebro wraz z Miłoszem Bernatajtem, Bartłojem Pawelczakiem i Łukaszem Pawłowskim w konkurencji czwórek bez sternika wagi lekkiej. Nagrodzeni zostali również paraolimpijczycy m. in. Paweł Piotrowski – srebro i brąz w Pekinie w pchnięciu kulą i rzut oszczepem czy Agnieszka Bartzak grająca w tenisa na wózkach.

Była to również doskonała okazja aby powspominać wydarzenia z przed lat. Zaproszenie przyjęli byli sportowcy reprezentujący Polskę na XIV Igrzyskach Olimpijskich: Renata Mauer-Różańska, Józef Tracz, Ryszard Szurkowski czy Mieczysław Łopatka.

PAWEŁ CHABIŃSKI

„Nigdy nie odchodzi ten, kto żyje w sercach i pamięci innych”

CK.Norwid

Drogiej Koleżance WIOLETCE BŁACH i Jej Rodzinie
wyraży szczerego współczucia z powodu śmierci

OJCA

składają Koleżanki i Koledzy z Koła NSZZ „Solidarność”
przy Zespole Szkół nr 4 we Wrocławiu

Andrzejowi Witkowskiemu
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Ojca

składają Koleżanki i Koledzy z NSZZ Solidarność ARCHIMEDES SA

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 14.10. br. odszedł od nas
nasz drogi Przyjaciół i Kolega, oddany ideom „Solidarność”,
przewodniczący Komisji Zakładowej

ś. † p.

Zdzisław Gruszczyński

Członkowie NSZZ „Solidarność”
przy WROMET – TOOLS Sp. z o.o. i współpracownicy

Wyraży głębokiego współczucia
Lucynie Gruszczyńskiej
z powodu śmierci

Męża

składa Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność”
Pracowników Oświaty i Wychowania Wrocław-Krzyki

Urodziny kardynała

Trzymetrowy tort, tulipaniec od rady miejskiej (posadził go na Ostrowie Tumskim), portret autorstwa Tomasza Brody, takie m.in. prezenty otrzymał kardynał Henryk Gulbinowicz z okazji swoich 85 urodzin w czwartek 16 października. Uroczystości odbyły się we wrocławskim ratuszu.

„Od początku swej duszpasterskiej posługi był Ksiądz Kardynał doskonałym organizatorem i przewodnikiem wiernych, cenionym za kulturę duchową oraz otwartość na ludzi o różnych poglądach (...). Tak zdecydowana postawa będąca przykładem niezłomnego ducha spra-

wiała, że stał się Ksiądz Kardynał podporą opozycji niepodległościowej. Po 1980 roku, służąc wiernym Archidiecezji Wrocławskiej i powołując wielu instytucji służących najuboższym, po raz kolejny objął Eminencja opieką tych, którzy potrzebują wsparcia nie tylko duchowego, ale i materialnego. Wszystkie działania Księdza Kardynała wzbudzają wielki respekt i szacunek. W uznaniu tych szczególnych zasług mam zaszczyt odznaczyć Waszą Eminencję Orderem Orła Białego”. – Tak napisał w specjalnym liście prezydent Lech Kaczyński.

FOT. KS. ANDRZEJ JERIE

Czekając na świętego

Ponad 100 osób uczestniczyło w spektaklu teatralno – muzycznym „DOBREM ZWYCIĘŻĄC”, który odbył się 19 października br. Jak przed laty sceną

dla aktorskiego monodramu stała się przestrzeń ołtarza wrocławskiego kościoła pw św. Klementa Dworzaka. W postać ks. Jerzego Popiełuszki wcielił się jeden z

najbardziej znanych warszawskich aktorów Jerzy Zelnik.

Przedstawienie miało swoją premierę podczas XI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Kameralnej i Organowej 2004 w Żmigrodzie – wówczas przypadała 20 rocznica męczeńskiej śmierci kapelana Solidarności z warszawskiego

Żoliborza. Od tego czasu jest często wystawiane w polskich kościołach. Jerzemu Zelnikowi towarzyszyli: Georgij Agratina grający na fletni Pana i cymbałach oraz Robert Grudzień na organach.

Specjalnie na tę okazję wokół obrazu Matki Bożej Pocieszenia pojawiły się białe-czerwone flagi z napisem Solidarność a przy nich popiersie ks. Jerzego. Było to nawiązanie do klimatu mszy za ojczyznę, które odbywały się w czasie stanu wojennego w wielu polskich świątyniach. Jednak te warszawskie, gdy przy ołtarzu św. Stanisława Kostki stał ks. Jerzy miały niepowtarzalną moc wiary, umiłowania wolności i patriotyzmu. Tamte czasy sprzed blisko trzydziestu lat przypominał Jerzy Zelnik. Wokół opiekuna warszawskich hutników, który na ich prośbę jako pierwszy odprawił Mszę św. w sierpniu 80, w ich socjalistycznym zakładzie pracy, z czasem zgromadzili się przedstawiciele najróżniejszych środowisk robotniczych, inteligenckich czy artystycznych. Mimo nocy stanu wojennego słyszeli ewangeliczne przypomnienie, że należy „zło prawdą zwyciężać”, a błogosławie-

ni są cierpiący prześladowania, że nikt nie może pozostać sam bez pomocy. Te same nauki usłyszeli uczestnicy pierwszej Pielgrzymki Świata Pracy do Częstochowy, której przewodniczył ks. Jerzy.

Wokół jego kapłańskiej i patriotycznej działalności trwały rozgrywki Służby Bezpieczeństwa, urzędów państwowych, komunistycznych partyjników zarzucających kapłanowi zaangażowanie polityczne. Także i te okoliczności zostały przypomniane w spektaklu. Po zamachu na Jana Pawła II, zbrodniarzom łatwiej było zaplanować i przeprowadzić zbrodniczy plan, który zakończył się męczeńską śmiercią bezbronnego kapłana.

W kościele pojawiła się wielopokoleniowa publiczność. Po spektaklu zarówno osoby starsze jak i młodzież deklarowały częstą modlitwę o beatyfikację kapłana. Pamięć o księdzu Jerzym powinna trwać przez pokolenia, a zagadka jego śmierci powinna być wyjaśniona ze wskazaniem tych, którzy 24 lata temu mogli powiedzieć mordercom „załatwcie ten problem”.

TB

FOT. TOMASZ BIALASZCZYK

Symbol nadziei

Ciepłe słowa pod adresem „Solidarności” skierowała kanclerz Niemiec Angela Merkel, we Wrocławiu 24 września, gdy odbierała na Politechnice Wrocławskiej doktorat honoris causa.

W swoim przemówieniu wygłoszonym na uczelni nawiązała do swoich kontaktów z naukowcami polskimi, gdy była jeszcze obywatelką NRD. Mówiła, że „Solidarność” była dla Niemców, żyjących pod komunistyczną dyktaturą symbolem nadziei. Podkreśliła także, że bez „S” nie byłoby zjednoczonych Niemiec.

– Chcemy, by z Polską łączyły nas takie same stosunki jak z Francją. Wydarzenia w Gruzji pokazały, jak ważne jest, by Europa mówiła jednym głosem. W nim tkwi nasza siła – powiedziała m.in. kanclerz Niemiec.

Po wizycie na uczelni Angela Merkel spotkała się z prezydentem Wrocławia Rafałem Dutkiewiczem.

MR

FOT. KRZYSZTOF MAJUR

Hańba dyrektorom!

Gwizdami, biciem w bębny i okrzykami „hańba” witano osoby udające się wczesnym popołudniem do wrocławskiej Opéry.

Panowie dyrektorzy balują, a pracownicy bruk szlifują – wołał Kazimierz Kimso pod gmachem Opéry, gdzie wyznaczili sobie miejsce na świętowanie Dnia Pocztowca, szefowie tej instytucji. Ponad 50 osób z dolnośląskiej „Solidarności” przybyło tam w poniedziałek 20 października br., aby przypomnieć bankietującym oficjelom Poczty Polskiej, że łamią prawa pracownicze i ustawę o związkach zawodowych. Ustawieni przed wejściem pilnowanym przez ochroniarzy, związkowcy zwracali uwagę, przechodniom na łamanie prawa przez Poczta Polską.

– Jak to możliwe, że pracowników, którzy wcześniej byli wy-

różniani za dobrą pracę zwalniali, tylko za to, że ośmielili się mieć inne zdanie w kwestii przyszłości firmy? – pytał udających się na uroczystość Kazimierz Kimso. Odpowiadało mu milczenie. Po czerwcowym ogólnopolskim proteście pocztowców na bruk wyrzucono dwie osoby. Właśnie z Wrocławia. Jerzego Raciborskiego i Zdzisława Trochimiaka, organizatorów protestu. Obaj są członkami „Solidarności”. Mają już za sobą pierwsze rozprawy o przywrócenie do pracy. Kolejne w listopadzie.

– Przykre jest to, że można w Polsce zwolnić bezprawnie związkowców, którzy walczą o prawa pracownicze. Zamiast

działać na rzecz poprawy sytuacji ludzi tam zatrudnionych, musimy zwracać uwagę opinii publicznej, na to, co się wydarzyło – powiedział Jerzy Raciborski, którego zwolniono w trybie natychmiastowym. Trochimiakowi właśnie kończy się trzymiesięczny okres wypowiedzenia.

Przypomnijmy – Od 3 czerwca protestujący we

Akcja protestacyjna zwróciła uwagę wrocławskich przechodniów.

Hańba dyrektorom! – krzyczeli związkowcy.

Na pierwszym planie – Jerzy Raciborski i Zdzisław Trochimiak (z flagą).

Wrocławiu okupowali sortownię przy ulicy Awicenny, strategiczny dla funkcjonowania firmy punkt, z którego transportowane są przesyłki, paczki i listy do urzędów pocztowych. Akcje protestacyjne miały miejsce w kilku sortowniach paczek i listów w Polsce oraz

w urzędach pocztowych. Przyłączyły się do niej związki zawodowe, które nie zaakceptowały porozumienia z maja br. o podwyżkach z Dyrektorem Generalnym Poczty Polskiej.

Niestety zwolniono dwóch działaczy z Wrocławia. – Prawdopodobnie była to kara, za profesjonalne przygotowanie akcji strajkowej – uważa Kazimierz Kimso.

MR

W tym roku Poczta Polska świętuje jubileusz 450 lecia. Pracownicy wszystkich służb łączności obchodzą swoje święto 18 października (co roku od 1960 r.), na pamiątkę ustanowienia przez króla Zygmunta Augusta w 1558 r. stałego połączenia pocztowego między Krakowem a Wenecją przez Wiedeń, „za pomocą poczty, czyli koni rozstawnych”. To regularne połączenie poczty królewskiej z Wenecją włączyło nasz kraj do sieci pocztowej istniejącej już w Europie.

MR

Andrzejki 2008

29 listopada 2008 r. w godz. 19⁰⁰ - 2⁰⁰

pl. Solidarności 1/3/5, IV piętro, Sala Balowa

Organizatorzy: Region Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”, „Solidarność” Oświaty - Wrocław
Dolnośląskie Stowarzyszenie Kultury Zdrowotnej i Sportu NSZZ „Solidarność”

Cena 70 zł. Organizatorzy zapewniają konsumpcję.

Informacje i bilety:

MOZ POiW Wrocław Fabryczna, ul. Ślężna 2-24/2, tel. 71 367 60 10 w godz. 10-15